[redacted]

1893 · 80 років · 1973 · Служба Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 42. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 5-го БЕРЕЗНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, MARCH 5, 1974 No. 42. VOL. LXXXI.

А. СОЛЖЕНІЦИН ПРОПОНУЄ ЛІКВІДАЦІЮ КОМУНІЗМУ ТА СССР І СТВОРЕННЯ РОСІЙСЬКОЇ ДЕРЖАВИ В ЕТНОГРАФІЧНИХ КОРДОНАХ

Париж. — Агенство Юнайтед Пресс Інтернешенал повідомило про опублікування тут 2 березня тексту листа-меморандуму Александра Солженіцина з 5 вересня 1973 р. до Політбюро ЦК КПСС з далекойдучими пропозиціями змін на просторах СССР. Ці зміни мали б включати повну і беумовну резигнацію з комуністичної ідеології в марксистсько-ленінському виданні та перебудову цілого СССР за національним принципом, причому російська держава мала б бути обмежена до теренів з переважаючим російським населенням. Згідно з проєктом А. Солженіцина, Москва повинна зрезиґнувати з контролі над країнами Східньої Европи, а також над не-російськими совєтськими республіками. Мова тут про балтійські республіки — Естонію, Литву і Латвію, закавказькі республіки — Вірменію, Азербайджан та Грузію, центрально-азійські — Казахстан, Киргизію, Таджикістан і Узбекістан та Україну. У листі Солженіцина немає згадки тільки про Білорусь та Молдавську республіку. У своєму листі А. Солженіцин відкликається до російського патріотизму в нинішніх керівників СССР, пропонуючи їм на практиці очолити рух за того роду реорганізацію СССР, та закликаючи їх залишити пляни про панування над світом. В національному російському інтересі є, пише А. Солженіцин, зосередитися над розбудовою етнографічної російської території, відвернути свою увагу від світу, від Европи, від сателітних держав, а також від совєтських етнічно не-російських територій, які повинні стати на шлях розвитку за власним вільним вибором. Майбутнє Росії лежить в максимальному заселенні і розвитку північно-східніх обширів, тобто Сибіру, якщо Росія хоче уникнути, з одного боку, трагічних наслідків урбанізації та індустріялізації, а з другого, війни з Китаєм. Дотеперішня політика совєтського режиму допровадила до індустріялізації країни незвичайно важкими зусиллями і великим коштом, але не забезпечила ефективного і раціонального розвитку північно-східніх обширів, які далі незаселені і тепер є предметом заінтересування Китаю. В оцінці Солженіцина, совєтські лідери роблять трагічну помилку, намагаючися забезпечитися технічно-фінансовою допомогою Заходу у розбудові цих просторів. Це має Росія зробити власними засобами і за власним пляном по лінії російського національного інтересу.

Загроза з боку Китаю незвичайно реальна і війна неминуча, якщо Москва продовжуватиме свою дотеперішню політику. Ця війна принесе для Росії програну і повну катастрофу, бо призведе до винищення її людського потенціялу. На думку Солженіцина, повністю здійсняться передбачування А. Амальрика і СССР не вдержиться до 1984-го року. Росія повинна зробити все, щоб до конфлікту з Китаєм не допустити, а шлях до цього — резиґнація з комунізму і реорганізація СССР.

А. Солженіцин проти демократизації Росії

Ненависть Солженіцина до комунізму не робить з нього прихильника демократії західнього зразку. Пропонуючи реорганізацію СССР і ліквідацію підопічного стану для „Східньої Европи, Балтійських республік, Транскавказу, Центральної Азії і можливо навіть частин нинішньої України".

(Закінчення на стор. 4-ій)

У Бавнд Бруку відбулися величаві архиєрейські похорони св. п. Владики Іова Скакальського

Бавнд Брук. (А. Дом.) — В суботу 2-го березня 1974 року похоронено тут померлого 18-го лютого ц. р. в Куритибі, Бразилія, бл. п. Владику Іова Скакальського при великій кількости Владик, духовенства та друзів Покійного, що з дому, з улюбленої Волині, та Другої світової війни, коли він був душпастирським капеляном 1-ої Української Дивізії Національної Армії. О годині 9:30 очолив Архиєрейську Службу Божу Митрополит УПЦеркви, Владика Мстислав, в сослуженні Архиєпископа Владики Михаїла з Канади, Архиєпископа Владики Марка, та Єпископа Константина, враз з головою Консисторії о. протопресвітером Артемієм Селепиною, протодияконом В. Полищуком та понад 30 священиків з близьких і дальших околиць. Співав хор під орудою о. Крети.

В церкві і під час похоронів стояла почесна варта з військових ветеранських організацій Союзу Ветеранів Українського Резистансу—Америки і Канади; 1-ої Української Дивізії; ОбВУА, Українських Ветеранів Канади і на цвинтарі—Вільного Козацтва. Під час Архиєрейської Служби Божої промовляв Владика Марко про життєвий шлях покійного, а на закінчення Служби Божої промовляв Митрополит Мстислав про духові заслуги для нашої церкви і народу Покійного Владики. Українські ветерани у військових шапках винесли жирту Єпископською рясою Покійного домовину в останню дорогу. В поході взяло участь понад 300 осіб головно молодечих організацій в одностроях, як Пласт, ОДУМ, Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в ЗСА та інші. Після церемонії запечатання гробу о. протопр. А. Селепиною та відспіванням „Вічная пам'ять", над опущеною домовиною промовляв д-р Р. Дражньовський — голова Братства Дивізійників, а на закінчення промови сурмач відіграв останній вояцький салют для Покійного.

У великій залі Голідей Інн в Соммервілі, святочну тризну відкрив о. Земляченко, а Владика Мстислав поблагословив дари. Олекса Е. Новицький керував тризною, запрошуючи до слова представників організацій та окремих осіб. Промовляли: А. Славич — член Головної Управи Союзу Ветеранів Українського Резистансу з Канади, Йосип Лисогір — головний предсідник Українського Народного Союзу, якого Покійний Владика Іов був членом, а дальше п. Дацьківський — Українське Вільне Козацтво; Н. Дорожинський — Пластова Крайова Старшина; П. Чебіняк — Українська Православна Ліга, М. Волосевич — землячка з Крем'янця; пані Стефанюк — Союз Українок Канади; о. Е. Новицький відчитав листа від Управи СУСТА; Г. Яремчук — „Броди-Лев"; Гончарів — ГУ ООЧСУ; о. Д. Фотій — Канада; Шкуропій — Союз Українських Ветеранів в Канаді; о. Р. Панченко — Канада; Панімаатка Л. Селепина—Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в ЗСА; о. І. Данилевич — нюйоркський деканат УПЦ. Архиєпископ Марко; Архиєпископ Михаїл — Канада та о. протопресвітер А. Селепина. На закінчення Владика Митрополит Мстислав подякував всім Владикам, зокрема Владиці Константинові, який на його бажання поїхав до недужого Владики Іова в Бразилії, як рівнож усім Отцям, ветеранським та молодечим організаціям, які прибули зі своїми прапорами та членством і всім присутнім за останню прислугу Владиці Іовові.

СІМ КОЛИШНІХ ДОРАДНИКІВ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА ФОРМАЛЬНО ОБВИНУВАЧЕНІ ЗА ВОТЕРҐЕЙТСЬКУ АФЕРУ

Вашингтон. — У п'ятницю, 1-го березня, 7 колишніх дорадників президента Ніксона були формально обвинувачені („індайтед") федеральною великою лавою присяжних за спроби затаїти Вотерґейтську аферу. Всім 7-ом закидається, що вони брали участь у змові, яка розпочалася в день влому до головної квартири Демократичної партії, та яка, за словами лави присяжних, триває по сьогодні. Крім того, 6 із них обвинувачені також у спробах перешкодити правосуддю, двом закидається кривоприсягу, а трьом, що подавали фальшиві інформації працівникам Федерального Бюра Інвестиґацій і великій лаві присяжних. Формально обвинувачені були: Джон Н. Мічелл, колишній генеральний прокуратор ЗСА та директор Комітету для перевибору Президента; Г. Р. Галдеман, колишній голова персоналу Білого Дому; Джон Д. Ерліхман, колишній головний дорадник президента Ніксона для внутрішніх справ; Чарлз В. Колсон, колишній спеціяльний правний дорадник Президента; Роберт К. Мардіян, колишній дорадник Мічелла в Комітет для перевибору Президента; Кеннет В. Паркінсон, адвокат цього Комітету; Гордон К. Страхан, колишній дорадник Галдемана. Всі сім особисто, або через своїх адвокатів, заявили, що вони не винні. Спеціяльний прокуратор Леон Яворський повідомив, що судова розправа триватиме 3-4 місяці та що він сподівається, що будуть видані ще інші обвинувачення, не тільки в самій Вотерґейтській афері, а також в справах нелеґальних пожертв на виборчі кампанії, політичного шпигунства та саботажу, та будуть правдоподібно покликані до відповідальности члени й організатори так званих „пльомберів", таємної слідчої групи Білого Дому, яка, між іншим, виконала влом до канцелярії психіятра, який лікував Даніела Еллсберга, викладача та званих „Пентаґонських документів".

Федеральний суддя Джон Сіріка, на руку якого велика лава присяжних передала обвинувачення, заявив, що він судитиме 7-ох колишніх дорадників президента Ніксона. Між іншим, разом із цими обвинуваченнями велика лава передала судді Сіріці таємний запечатаний звіт і наповнену документами валізочку, які здогадно мають містити інформації про причетність президента Ніксона до спроб затаїти Вотерґейтську аферу. Думають, що велика лава присяжних прийшла до переконання, що вона не може обвинувачувати президента Ніксона, поки він занимає пост президента ЗСА, й тому передала цю документацію і свої висновки судді Сіріці, щоб він передав їх Юридичній комісії Палати Репрезентантів, яка розглядає можливості формального обвинувачення („імпічмент") президента Ніксона. Велика лава присяжних одержала від Білого Дому більше документів і магнетофонних записів, ніж одержала досі Юридична комісія.

У п'ятницю, 1-го березня зразу після оприлюднення обвинувачення проти його колишніх дорадників, президент Ніксон, через заступника пресового секретаря Білого Дому, висловив надію, що судова розправа не триватиме довго та дійде до „справедливого завершення". Він також напоминав публіку памятати, що, згідно з американським правом, оскаржені вважаються невинними аж поки їм не докажеться вини.

УВУ та Професорська Асоціяція в ЗСА поширюють високошкільні курси

Новопридбаний будинок УВУ в Мюнхені

Мюнхен. — Ректорат Українського Вільного Університету плянував з-давна поширити свої Високошкільні курси в той спосіб, щоб у них могли приймати участь і чужинці. На перешкоді здійсненню цього пляну стояло питання мови, — зокрема якщо зважити, що українську мову мало хто із чужинців належно опановує. Німецька мова для курсів мало підходила, бо в більшості можна було рахувати на студентів з-поза океану. Що ж до англійської мови, то мало хто із місцевих професорів УВУ опанував її настільки, щоб міг свобідно викладати. Плян можна було щойно реалізувати у висліді співдії УВУ та Українсько-Американської Асоціяції Університетських Професорів. Співпраця між УВУ й УААПУ нав'язалася ще за попередньої Управи Асоціяції, очолюваної проф. д-ром Ю. Фединським та проф. д-ром С. Гораком. З Президією Асоціяції мав спеціяльну нараду ректор УВУ, проф. Янів, в часі своєї поїздки по ЗСА у 1972 р., коли то він спеціяльно приїздив до Блумінґтону. Для співдії делеґувала Асоціяція спеціяльну Комісію і розмови продовжувалися в часі літнього семестру УВУ, коли то до Мюнхену приїхав один із членів комісії, проф. д-р М. Степаненко, що мав м.ін. цикль викладів про Сковороду. У висліді тієї підготови й домовлень, другий член комісії проф. д-р І. Каменецький, начав енерґійну підготову курсу, подуманого як спільний курс Сходознавства, улаштований Центральним Мічиґенським Університетом та УВУ.

У висліді домовлень видано оце по-англійськи проспект курсів, які мають тривати від 8-го липня до 16-го серпня 1974 р. Викладатимуть професори Центрального Мічиґенського Університету та Українського Вільного Університету. Передбачені виклади із історії, економічних наук, політології, літератури Европейського Сходу. Програма достосована до вимог американських університетів і кредитування на них, щоб запевнити для учасників відповідну скількість кредитів.

Звичайно, у курсах можуть прийняти участь і ті студенти українці чи українського походження, які вже не знають української мови, чи знають її недостатньо. Для них передбачені додатково курси української мови.

Курси відбуватимуться вже в приміщеннях нового будинку, — і, до речі, саме із думкою про ті курси й куповано новий будинок, бо у дотеперішньому не було відповідної скількости приміщень. Організатори передбачають також розвагову та туристичну частину.

Від скількости зголошень залежить дальша доля проєкту, бо при великім заціkавленню є всі дані на те, щоб курси стали постійною складовою частиною семестру УВУ. Звичайно, курси — які є вислідом скріпленого престижу УВУ, як центру українознавчих та сходознавчих студій, в свою чергу спричиняться до скріплення позиції УВУ в німецькому науково-університетському житті, і тому українська громадськість повинна докласти всіх зусиль, щоб заціkавити курсами нашу молодь. По ближчі інформації слід звертатися на подану внизу адресу, — щоб в перебаченому терміні зголосити свій вписдо 15 квітня 1974 р. Prof. Dr Ihor Kamenetsky — Political Science Departament Phone 774-3480; Prof. Dr Mykola Stepanenko — Foreign Languages Departament, Phone 774-3447 Central Michigan University — — Mt. Pleasant, Mich. 48859.

345 осіб загинуло у літаковій катастрофі біля Парижу

Париж. — Найбільша в історії пасажирської авіяції катастрофа сталася в неділю 3 березня, коли турецький пасажирський літак типу „джамбо" з 345 пасажирами із невияснених покищо причин впав на землю на віддалі яких 26 миль від Парижу. Катастрофа сталася скоро після вилету літака з паризького летовища. За найновішими інформаціями, того роду катастрофу міг спричинити великої сили вибух. Не виключене, що на літаку находилися терористи з вибуховими матеріялами. В цій справі продовжується слідство.

СТУДЕНТСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ГРЕЦІЇ

Атени. — Як повідомив на пресовій конференції в Атенах представник грецького уряду, студентські демонстрації, які тривають в Атенах вже четвертий день, це діло комуністичних заговірників. Цей заговір був комуністами доказаний, а пресі було передано копії доказових документів.

Інж. Омелян Граб переобраний на голову Округи УНСоюзу в Перт Амбой

Картерет, Н. Дж. — В неділю 3-го березня Загальні Збори Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу в Перт Амбой та околиці перебрали одноголосно на голову Окружної Управи інж. Омеляна Граба, висловлюючи йому признання за пророблену у звітовому році працю. До Окружної Управи, яка була обрана майже повністю в такому самому як минулого року складі, ввійшли: Михайло Фединишин — 1-ий заступник голови, Дарія Оріховська 2-ий заступник голови, Іван Рачинський — секретар, Іван Бабин — касир, Михайло Захарко — організаційний референт, інж. Володимир Янів — пресовий референт, Корнило Галушка — імпрезовий референт, члени Управи — о. прот: Петро Мелех, Йосиф Ярема і Степан Матлага, та Павло Савка, Олександра Яворська і Іван Шнір — члени Контрольної Комісії. Збори відкрив та опісля, як вибраний предсідник, ними проводив інж. Омелян Граб. Секретарював Іван Рачинський, а до почесної президії були запрошені о. прот. Петро Мелех і заступник гол. предсідника та рекордовий секретар Володимир Сохан.

Після вшанування мовчанкою померлих членів Округи, затвердження порядку нарад і вибору Номінаційної Комісії у складі: Йосиф Ярема, Корнило Галушка і Михайло Захарко, протокол з попередніх Зборів відчитала Дарія Оріховська і його прийнято без змін. Голова Округи інж. Омелян Граб здав вичерпний звіт з діяльности Окружного Комітету, вичисливши на початку здобутки поодиноких осіб у членській кампанії 1973 року: Й. Ярема — 30 нових членів, М. Фединишин — 28, Дарія Оріховська — 21, Олександра Яворська — 16, інж. О. Граб — 12, М. Захарко — 10 і о. прот. П. Мелех — 6. Докладніше звітував він теж про дві стейтові імпрези — День УНСоюзу та

(Закінчення на стор. 5-ій)

Інж. Омелян Граб

В Совєтському Союзі арештовано понад 70 жидів

Москва. — Агенство Ройтерс повідомляє, що 28 лютого і 1 березня принаймні 500 совєтських поліцаїв взяли участь в розшуках та арештах жидівських активістів, які збирали підписи під жидівською петицією до ЦК КПСС в справі еміграції з СССР. Цю петицію жидівська делеґація мала вручити 1 березня, але поліція до цього не допустила. Арештовано понад 70 жидів, які ще перебувають в ув'язненні. У зв'язку з цими арештами 16 жидівських активістів виготовило і передало 3 березня до закордонної преси відкритий лист, протестуючи проти совєтської політики.

Проф. В. Тарнопольський очолив Комітет Оборони Валентина Мороза

Торонто. — Зорганізований з ініціятиви Центрального Союзу Українських Студентів (ЦЕСУС) Комітет Оборони Валентина Мороза уконституувався, обираючи на голову відомого юриста, професора юридичної школи в Торонті „Осґуд Гол" Володимира Тарнопольського. Професор Тарнопольський завжди цікавився проблемами забезпечення основних прав людини, в тому ситуацією на цьому відтинку в СССР. В минулому він був деканом Юридичної школи у Віндзорі, а відтак віце-президентом Університету Йорк в Торонті. До президії Комітету ще входять: Микола Липовецький заступник голови та Юрій Веретельник — секретар. Праця Комітету запланована в окремих комісіях, при чому голови комісій є водночас членами Комітету. Публікаційну комісію очолює Іван Коляска, пресову — Андрій Вандера, мобілізаційну — Олег Романишин, зовнішніх зв'язків — Ярослав Заяць і фінансову — Ігор Велигорський. Як вільні члени до Комітету входять: Орест Новаківський та Богдан Сірант.

Комітет розпочав вже працю над виготовленням відповідних матеріялів в обороні Валентина Мороза, які будуть подані на розгляд окремих міжнародних установ, в тому до Міжнародного Червоного Хреста та до Комісії Прав Людини. Важливими аспектами праці Комітету буде забезпечитися активною підтримкою канадських урядових чинників. Для популяризації справи Валентина Мороза появиться в англійському перекладі у видавництві Пітер Мартін Ассошіейтс повна збірка його писань. Книга буде готова упродовж найближчих шість тижнів.

Для Комітету важливою є фінансова підтримка з боку українського громадянства. Пожертви на працю Комітету можна пересилати на адресу: Committee for the Defense of Valentyn Moroz, 2200 Yonge St., Suite 1701, Toronto, Ontario.

Публікація Енциклопедії Українознавства у кінцевій фазі

Нюарк. — Громадський комітет, який підготовляє зустріч громадянства з редактором Енциклопедії Українознавства, проф. Володимиром Кубійовичем на 9 березня ц.р. в Українському Домі в Ірвінґтоні, одержав інформацію від проф. Кубійовича, що праця над останніми двома томами Енциклопедії Українознавства вже добігає до кінця. Як відомо, досі появилося разом шість томів енциклопедії, яка має унікальне значення для всього українського суспільства. Вирішальною в тому, крім редакційної праці, була постійна фінансова допомога з боку українців у всіх країнах поселення. Така допомога потрібна також тепер, щоб закінчити не тільки редакційне опрацювання матеріялу, але опублікувати готові томи.

Готуючи зустріч з проф. В. Кубійовичем, Громадський комітет, до якого увійшли представники майже всіх українських місцевих організацій, під керівництвом д-ра Стефана Ворока має на меті зі свого боку причинитися до видання останніх томів енциклопедії. На цю ціль буде переданий весь чистий прибуток з зустрічі та зібрані пожертви. Велику увагу Комітет прикладає до справи розпродажу можливо найбільшого числа комплектів Енциклопедії Українознавства. Заінтересовані громадяни можуть стати фундаторами і меценатами Енциклопедії Українознавства.

Про вагу появи закінченого комплекту Енциклопедії Українознавства не приходиться говорити і тому Комітет надіється, що українське громадянство Нюарку-Ірвінґтону та околиці візьме масову участь в зустрічі з проф. В. Кубійовичем, а також своїми пожертвами дасть конечну підтримку у праці над закінченням видання.

Зустріч з проф. В. Кубійовичем відбудеться в залі Українського Народного Дому, 140 Проспект, Ірвінґтон, год. 7 вечора, субота, 9 березня.

У 80-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ

ЮВІЛЕЙНО-КОНВЕНЦІЙНА ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНС

МЕТА ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ	3,000
ДОСІ ПРИЄДНАНО НОВИХ ЧЛЕНІВ	611
ДЛЯ ОСЯГНЕННЯ МЕТИ ЩЕ ПОТРІБНО	2,389

Впродовж лютого одержала Головна Канцелярія 275 аплікацій нових членів. Серед них по три і більше аплікацій надіслали наступні організатори, конвенційні делегати і секретарі Відділів:

Квітка Стецюк (В. 25) — 10 аплікацій нових членів, Іван Одежинський (В. 83, 153 і 430) — 10, Іван Гупайлюк (В. 147) — 10, Микола Хоманчук (В. 5) — 6, Роман Татарський (В. 94) — 6, Григорій Корбяк (В. 146) — 6, Богдан Дейчаківський (В. 233) — 6, Гелен Олек (В. 22) — 5, Іван Пиндус (В. 39) — 5, д-р Олександер Саноцький (В. 158) — 5, Іван Пригода (В. 200) — 5, д-р Василь Палідвор (В. 204) — 5, Степан Іваницький (В. 276) — 5, Марія Юзик (В. 492) — 5, Андрій Іванюк (В. 106) — 4, Володимир Рефт (В. 120) — 4, Теодор Кубарич (В. 217) —4, Михайло Скерпонь (В. 236) — 4, Катерина Онуфрик (В. 416) — 4, Олександра Дольницька (В. 434) — 4, Михайло Малинівський (В. 437) — 4, Віра Ваніт (В. 473) — 4, Василь Мандзій (В. 8) — 3, Михайло Жук (В. 70) — 3, Мирослав Дейчук (В. 76) — 3, Карло Кобіто (В. 121) — 3, Галина Гаврилюк (В. 170) — 3, Григорій Гавришків (В. 283) — 3, Василь Попович (В. 367) — 3 і Павло Сахаревич (В. 460) — 3.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Забутий ювілей

В лютому 1974 року сповнилося чотириста років з часу, як у Львові появилася перша із надрукованих на українських землях книжок — „Апостол" 1574 року. Основоположником українського друкарства, першим українським друкарем став Іван Федоров, москвич, який, тікаючи перед темнотою і переслідуванням московських царів і церковнослужителів, прибув через Білорусь в Україну і, зукраїнізувавши своє прізвище на Федорович, причинився видатно для розвитку української культури і зокрема ж освіти в Україні.

Великий ювілей українського друкарства, події, що стала початком усього друкованого слова, в тому числі і преси в Україні, почали широко відзначувати, не тільки в Українській ССР, але і в Москві, намагаючись при цьому підкреслювати ролю й заслуги останньої в цьому розвитку, мовляв, одержала Україна цей великий винахід з Москви і через Москву. Промовчують московські науковці, дослідники і пропагандисти той факт, що започаткований Федоровичем у Москві друкарство було знищене в Москві руками самих таки відсталих і темних москвичів і що змогло воно розвинутися й розвинулося тільки на білоруських й українських землях.

В українській діяспорі, серед українського розселення в різних країнах світу про великий ювілей — 400-річчя українського книгодрукування майже забуто. Поза деякими згадками про цю річницю у пресі, не виступила з ініціятивою відзначення цього ювілею ні одна з українських центральних громадських чи й наукових установ. Не заповіджено ніякого святкування, чи хочби наукової конференції про цю історичну подію. Не чутно нічого про якусь працю, чи збірник чи й хочби видання з історії українського друкарства.

Крайня пора подумати про відзначення великих роковин українського друкарства, показати світові, що й Україна й українці мають свої заслуги і свій доробок у розвитку книгодрукування, що й вони були одними з перших у цьому ділі. Бо ж за Львовом пішов Острог на Волині, і Київ, і Чернігів і Почаїв й інші міста, записані славно в історії українського друкарства. І є про що говорити, і чим похвалитися.

Нерозв'язана проблема

Від багатьох старших людей пенсійного віку напливають листи з прерізними запитами, побажаннями чи проханнями. Багато з них до краю осамітнені. Грошей ледве вистачить на прожиток, та не в цьому найбільше лихо — гірше, що в них немає нікого, хто послужив би їм порадою, рідним словом.

Яку ж давати відповідь цим старшим людям? Що ми ще досі не наладнали тієї проблеми, розплутуючи і заплутуючи різні питання, а тільки деколи їх розв'язуючи. Очевидно, що існують й інші важливі проблеми, але проблема гідної опіки над старшими людьми не менше важлива.

Досі, на всю Америку, поза кількома домами для старших, немає відповідних приміщень, в яких вони могли б перебувати. Більшість з них або живе одинцем, і коли захворіють немає кому ними зайнятись, а то й вмирають самотньо і ледве через кілька днів припадково хтось про те довідається, або доживають в американських домах для старших. Переважно у наших людей немає доброго знання англійської мови, не завжди вони можуть висловитися як слід і тоді здані на ласку доглядачів. В багатьох американських домах знайшли розв'язку: до старших приходять молоді люди і там працюють; вони не тільки опікуються пенсіонерами, вони допомагають і розважають їх. Корисно це й для молодих, бо опісля в них створюється більше зрозуміння і пошана для старших.

Серед нашої громади напевно найшлися б відповідні фонди і не бракує співчутливої душі, тільки продовжується дивне збайдужіння. Можна б навести багато прикладів наладнання цієї справи серед інших етнічних груп, часто при видатній допомозі відповідних федеральних, стейтових чи й міських властей. Треба тільки вміти і хотіти.

Добре сталося, що Головний Уряд Українського Народного Союзу створив окрему Комісію із своїх почесних членів, яка — як це можна вносити із звітів її секретаря інж. Степана Куропася — вже почала і продовжує, так сказати б, активне зацікавлення справами і проблемами старших віком. Можна очікувати, що недалека вже 28-ма Конвенція цієї великої установи приділить цій проблемі всю потрібну увагу та причиниться до її розв'язки.

Ярослав Курдидик

ЕСПАНІЯ — НАРІЖНИЙ СОЮЗНИК ЗСА

Остання війна на Близькому Сході поставила перед ЗСА дуже важливе питання: — Як у майбутньому ставитися до Еспанії? Чи як до надійного і вірного союзника, а тим самим чи варто буде продовжувати у 1975 році американсько - еспанський мілітарний союз? Точніше кажучи, питання, наскільки важливим союзником може являтися Еспанія, яка лежить на віддалі майже 200 миль від найбільш загрозливого обширу, звідкіля діють під сучасну пору арабські сусіди з метою постійного послаблювання Ізраїлю, а посередньо і самих ЗСА. В даному випадку, важливим буде також питання, чи охороняючи „ворота до Середземного моря — Гібральтар" в політичному інтересі самої ж таки Еспанії буде зказаним займати будь-яке рішуче і непоступливе становище.

Непевність американських баз в Еспанії виводиться з таких суперечностей: Перша і засаднича справа, що Еспанія підтримує арабські вимоги в той час, як ЗСА явно та одверто стоять на становищі збереження державного існування Ізраїля. Варто буде теж пригадати, що Еспанія — це одинока держава на Заході, яка ніколи не визнала незалежности Ізраїля.

В час усіх арабсько-ізраїльських ударів, як теж і під час останнього, генерал Франко заявив, що він ніколи не дозволить вжити американських баз в Еспанії у будь-якому близькосхідньому конфлікті „в ніякому часі і в ніякій формі," безпосередньо, чи посередньо. ЗСА, хоч-не-хоч, мусіли погодитися з цим становищем генерала Франка хочби з уваги на те, що з Еспанії Америка контролює дослівно цілу довжину Середземного моря. Для прикладу, Торрехон, розташований недалеко Мадриту, являється головною кватирою й базою 16-тої Повітряної Сили ЗСА, яка має під своїм командуванням всі бойові з'єднання в Туреччині, Греції, Італії і в самій таки Еспанії.

Поминувши вже те, що з Еспанії можна стежити за всіма порухами совєтської фльоти, ще важливіше те, що порт Рота недалеко Кадізу, це один із тих осередків, де заякорюються американські атомові підводні човни на Середземному морю. Завдання цих атомових човнів — негайна підтримка Шостої Фльоти ЗСА, коли б для цього виникла гостра потреба.

Одиноке, на що погодився був еспанський уряд, це було використання в 1967 році американських баз для евакуації американських родин із ворожих арабських держав. Американці знали про це категоричне становище генераліссімуса Франка і тому, як виходить тепер на яву із достовірних джерел, американський уряд навіть не доручав своєму амбасадорові звертатися за дозволом на приземлювання американських літаків в останньому арабсько-ізраїльському конфлікті. Але що більше, американським літакам заборонено було навіть перелітати понад еспанською територією, або поповнювати важкі транспортові літаки пальним під час відомих повітряних транспортів, що летіли з Азорів.

Не зважаючи на те, що американці інвестували, починаючи від 1953 року, півтори мільярда долярів у наймодерніше устаткування баз на еспанській території, Франко поставив, як основну передумову, вимогу, щоб З'єдиненим Стейтам Америки в ніякому випадку не дозволити під будь-яким протекстом поборювати арабів із еспанських баз. З початку американці користувалися цими базами, на правах „їхньої виключности", але з часом дозволено було користуватися цими базами й еспанському военному летунству, віддавши для тієї цілі окремий виряд.

Особливо в останньому часі американські урядові кола почали натискати на продовження американсько-еспанського мілітарного союзу із доданням клявзуль, щоб давнішу умову, за якою то мовляв еспанські бази можна буде використовувати тільки тоді, коли постане „виключна загроза Заходу" — змінити у таку форму, щоби їх можна було використовувати навіть у такому випадку, коли Совєтський Союз загрожуватиме, як це зрештою дістья — „посередньо через Близький Схід".

Тим часом, щоправда Еспанія не виявила ніякого бажання перевести зміни у теперішньому звучанні мілітарного союзу. Знатоки із середземноморського обширу завважують дуже слушно, що причиною продовжування Еспанією виразного проарабського становища є цілком зрозуміле бажання тієї країни, щоб арабський світ не розпочав натиску на Еспанію забратися із „виключних міст" Цевти і Мелілі на марокканському побережжі, і в дальшому осерах, щоб не втратити одних із багатіших фосфатних родовищ на схід від Еспанської Сагари.

І на закінчення варто згадати голоси західньої преси відносно американсько - еспанського мілітарного союзу. Їхня опінія зводиться приблизно до такого висновку, що у 1953 році, коли Еспанія підписувала договір із ЗСА, вона була дуже слабо озброєною і майже політично ізольованою країною і тому еспанський уряд погодився на мілітарний союз із наявною і переважаючою користю для ЗСА.

Тепер однак становище Еспанії зі зростом економічного добробуту і мілітарної сили, сталося дещо твердшим і безкомпромісовим. Еспанська преса вже не раз підкреслювала і висловлювала погляд, що коли розглядати критично й об'єктивно еспанський мілітарний союз з Америкою, то поруч користей цей союз має і той великий недолік, що готовий втягнути Еспанію у риск і таку ситуацію, в якій вона опиниться „між молотом і ковадлом". Далі ця преса підносить теж і той факт, що після двох декад цей союз ніколи не перейшов у алілянс із повними ґарантіями взаємної безпеки.

Ситуацію Еспанії ускладнює ще і та обставина, що їй важко вести т.зв. „політику повної незалежности", бо ця країна все ж таки надто слаба для такого спрямування і хоч-не-хоч мусить заякоритися повнотою у політику Сходу, або Заходу. Політичні і мілітарні коментатори мають рацію, коли дораджують Еспанії, що для неї все ж таки буде „менший риск і зло", коли вона продовжить мілітарний союз з Америкою, який кінчиться у 1975 році і зрозуміє, що для неї „третього виходу немає"...

Іван Вовчук

ПРИСУД БОЛЬШЕВИЗМОВІ

(4)

Як дикий тигр, що потребував людського м'яса їсть людей, так большевизм, з його дикою ідеологією ненависти, буде їсти людей доки його не знищиться. Універсальним засобом обробки людей-комах став добір „за методою вимотування глупотою."

Різні вияви „вимотування" бувають, але мета їх одна: убити в людині особистість, або послабити її. Відбувається районова партійна конференція, яку веде новий секретар райкому, щонедавно присланий замість арештованого. Всі встають... бурні аплявзи переходять у овацію ,три, п'ять, сім, вісім хвилин. Вже болять долоні. Але зупинитись не сміють бо, тут стоять каґебісти і стежать". На 11 хвилині директор місцевої фабрики сів на своє місце в президії. „І диво. Всі разом припинили ляскоти і сіли". Ніякопо ентузіязму. А вночі директора заарештовано. „І зовсі за інше діло припаяно десять років. Але, підписуючи вирок, слідчий пригадав: Ніколи не переставайте ляскати першим. Це один з виявів „методи вимотування глупотою" для обробки людей.

Обробка має перетворювати людину і людей на механічні коліщата. За десять років перед появою „Архіпелаг ГУЛаг" В. Мороз в „Репортаж із Заповідника ім. Берії" в публіцистичній аналізі показав, як там людину перетворюють на гвинтик. „На руїнах особистостей будується порядок, всіваючи землю мертвотою" — твердив В. Мороз. Художнє дослідження у А. Солженіцина про вироблення з людини механічного коліщати багато вчому продовжує висновки В. Мороза в шестидесятих роках про людину-гвинтик. „Гвинтик виробляє просто таки віртуозне вміння умертвляти все до чого не доторкнеться". В. Мороз твердить, що „Гвинтик – виміряний ідеал кожного „тоталізатора". В суспільстві ґвинтиків, усі осуджують злочини фашизму проти єврейського населення. І преспокійно ходять по могильних плитах з єврейських цвинтарів, що ними встелено тротуари багатьох міст". І таке буде „доти, поки згори не прийде наказ, спорудити нам'ятник з цих плит". Так В. Мороза.

А. Солженіцин наводить, що в Зах. Німеччині засуджено вісімдесят шість тисяч злочинців-нацистів. В суспільстві ґвинтиків „ми аж захлистуємось, ми і після роботи залишимось на мітинґу і проголосуємо: мало! і 86 тисяч мало! І 20 років — мало! продовжувати". А в нас засудили біля десяти людей" за далеко більше накосних злочинів і злодіянь. „Те, що за Одером, за Рейном — це нас пече. А те, що в Підмосков'ї і під Сочами за зеленими парканами, а те, що вбивці наших чоловіків і батьків їздять по наших вулицях і даєм дорогу — це нас не пече, не чіпає..."

В імперській системі московського великодержавства, дії вакханалією ідіотизмів, де все підпорядковане ідеології великости соціялізму, для людських „комах" не лишається і слабої потіхи, бо, як показує автор „ГУЛаґу" в „художніх дослідженнях", ті, які утискують і обробляють не мають в собі нічого більшого. Навпаки, „Жертви большевизму з 1918 до 1936 рр. ніколи не вели себе так нікчемно, як проводирі большевизму, коли на них прийшло лихо" — твердить А. Солженіцин. „Коли докладно розглянути всю історію косадок і процесів 1936-1938 рр., — то головну огиду відчуваєш не до Сталіна з підручними, а до гидкої нікчемности підсудних (сталінових вельмож — І. В.), гидуєш душевною нікчемністю їхньою після попередньої гордости і непристрасности.

Може бути, що 37-ий рік (коли разом з „людськими комахами" винищувано і ленінську ґвардію — І. В.) і потрібний був на те, щоб показати, як мало вартує їхній світогляд, що ним вони так пиндючились..."

В 1970 р. в Україні „Самвидав" поширював глибокодумний твір „Серед снігів". (Автор за припущенням В. Мороз) в 1967 р., тоді був написаний твір, з усією рішучістю засудив великодержавіє з його ленінським світоглядом клясового фанатизму ненависти. На похороні всевладного єдинодержавця, як називає Сталіна А. Солженіцин. „Всі пруться до гробу померлого вождя. Десятки задушених, затоптаних під ноги. Не один іноземець, випадковий свідок „всенароднього горя", подумає: Мабуть, років сто треба, щоб вивітрився цей фанатизм. Але чекати довелося недовго. Через три роки вождя (мертвого) прив'язали до ганебного стовпа і оголосили злочинцем. І... ніхто не гавкнув. А деж фанатики, — ті, що недавно пхалися до священного гробу. Їх виявляється не було. Були сонні шкапи. Фанатизм виявляється був налескотаним". Шкапів виховала заклята доба большевизму на ленінсько-сталінській ідеології ненависти. І вони (шкапи) не зважаючи на потрясаючі клятви у відданости, на зверхній фанатизм — нічого, крім нігілізму не мали. Шкапи не вірять ні у що, а зверхнім фанатизмом прикрито нігілізм.

Видаючи суворий вирок заклятому півстолітті історії большевизму, який здійснюючи великопростірну політику імперіяльної Росії, силою включив в імперський комплекс неруссκі нації, тримає цілий комплекс у неключимому рабстві, автор „ГУЛаґу" показує читачеві, що великопростірна велич є нещастям і для русского народу. Говорячи про большевицьке єдинодержавіє і Ленінову програму очистки „землі російської від „комах", автор пригадує про подібну програму Петра I, який „намагався очистити Русь від оканяних інтеліґентів, неприканяних студентів і які завжди шкодять стрункому суворому режимові".

В „спробі художнього дослідження" А. Солженіцин піднімає глибинні шари напастувань історії в московському царстві. І в цьому сила переконливости його дослідження. Легко народжувана думка найчастіше лежить на поверхні, фіксує загальнопризнане. Думка запряжена в плуг піднімає глибинні шари заглиблює нас в суть сучасности, єднаючи міцним ланцюгом минуле з сучасним. В своїх відступах до минулого історії Росії автор приводить читача до висновку, що нинішнє неключиме рабство большевицького великодержавства є історичним, воно наростало і міцніло разом з загарбанням чужих територій. За висловом графа Вітте, Росія здавна загарбувала і приєднувала чужі території, що погано охоронялись. Большевицька історіографія називає те „возз'єднанням".

„Полтавська перемога, твердить А. Солженіцин, була нещастям для Росії. Вона потягла за собою два століття великих напруг, руїни не свободи — і нових, і нових війн". Всі перемоги у

(Закінчення на стор. 6-ій)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДО ЮВІЛЕЮ ІКЕРА в Л. М. КЛЮБІ

До лаврового вінка літературного доробку Ікер'а хочу додати ще одну вітку, без якої образ творчости письменника був би неповний, а про яку не згадано під час відзначення в Літературно-Мист. Клюбі в Ню Йорку з нагоди появи його книжки „Будні й неділя" й 60-ліття автора, дня 22 лютого ц.р.

Поруч писань у ділянці „великої і середньої літератури", годилося б згадати й про „найменшу літературу", якій Ікер присвячує своє перо — твори для дітей і молоді. Він пише для них оповідання, казки, п'єски, гуморески, які друкуються в журнальних виданнях для дітей.

Присвячення Ікером уваги цій ділянці літературної творчости зумовлене його психічною структурою, літературно - мистецькими й педагогічно-дидактичними зацікавленнями та розумінням потреби виховувати молоде покоління за допомогою друкованого мистецького слова.

Ані голова Об'єднання Письменників „Слово" проф. Григорій Костюк у своїй бесіді, ані д-р Лука Луців у своїй основній і совісно опрацьованій доповіді, що, на жаль, не знайшла зрозуміння в частини слухачів, яких поведінка не лише дала доказ їх невибагливого смаку, але й була нетактом супроти нашого сеніора літературознавця й критика та виявом непошани до особи ювілянта — не згадали про цю царину літературної творчости Івана Керницького.

Роблю це доповнення в листі до Редакції „Свободи", бо імпрезовий референт ЛМК, який одночасно був майстром церемонії за чайним столиком не зауважив присутності редактора „Веселки" й у поводі промов не покликав його до слова, хоч Ікер є співробітником журналу.

Володимир Баранкра
Ню Йорк.

ДЛЯ ВИЯСНЕННЯ

У зв'язку з появою в „Свободі" з дня 30-січня ц.р. листа п. Марії Сокіл і проф. Антона Рудницького, просимо Вас помістити наступне вияснення:

1. На засіданню Екзекутиви УККА в дні 8 грудня 1973 р. одноголосно ухвалено зорганізувати доброчинний концерт п. Ганни Колесник в Українському Інституті Америки в дні 10 січня ц.р. Це мала бути перша зустріч в Америці із визначною українською співачкою, і вона мала бути використана на придбання фондів для її концертного турне по Америці.

2. Листу запрошених гостей зложено на підставі пропозицій поодиноких членів Екзекутиви, що подавали імена і адреси тих наших громадян з метрополітальної округи Ню Йорку, що є знані з моральної і матеріяльної піддержки УККА.

3. Канцелярія УККА вислала 150 індивідуальних запрошень. Між запрошеними були також пані Марія і д-р Антін Рудницькі. Всі коверти, в яких вислано запрошення, мали зворотні адреси УККА, але ані одного запрошення пошта нам не звернула з поворотом.

Іван Базарко
Директор Канцелярії УККА
5-го лютого 1974 р.

П. Заярський

УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТИЧНІ В'ЯЗНІ В СПОГАДАХ ІЗРАЇЛЬСЬКИХ ІМІҐРАНТІВ

(2)

Більше таких образів відданих своєму народові патріотів показує Анраам Шифрін у своїх мемуарах „Четвертий вимір", а також Анатолій Радиґін у своїх „Епізодах з мордовських концтаборів".

Ось як А. Шифрін пише про митрополита Йосифа Сліпого: „А митрополит української церкви Йосиф Сліпий виглядав велично навіть у своїй арештанській одежі. Його поведінка примушувала навіть вартових солдатів ставитися до нього ввічливо. Спокійний, висококультурний, він сидів у радянських таборах уже друге десятиріччя і був дуже хворий. Його уважність та ласкавість приваблювали до нього людей. Я пам'ятаю, як він читав нам лекції з релігійної філософії, а сам слухав лекції жидівського професора атомної фізики Юрія Меклера." (244). В іншому місці А. Шифрін пише: „До нашої спецтюрми привезли з Тайшету митрополита Йосифа Сліпого. Літній і дуже хворий митрополит тримався непохитно й намагався не бути тягарем нікому, а допомагати іншим. Ми розуміли, що радянська влада не звільнить того, хто був для українців духовним прапором. Та сталося чудо: по митрополита Сліпого приїхали з Москви якісь каґебісти й забрали його так швидко, що він ледве встиг попрощатися з друзями",

А ось як характеризує А. Шифрін Михайла Сороку: „Другого перевели до нас Михайла Сороку, якого я вже знав, як одного з дуже приємних і скромних керівників українського національного підпілля. Ця людина не розказувала ніколи про себе. Завжди був привітний, зрівноважений і про своє горе нікому не оповідав. Який же вражений я був, коли довідався від його приятелів, що Михайлова дружина — Катря Зарицька — карається в одиночці Владимірської тюрми вже більше десяти років... А він ніс свій біль без нарікань. І завжди намагався допомагати приятелям. Ми дуже заприятелювали з ним. Як боляче, що доводиться мені писати про його загибель: Михайло помер у неволі 1971 року після 23-ох років перебування в тюрмі. А дружину його звільнили аж після 25 років тюрми".

З великою пошаною ставиться до Сороки Радиґін: „Я не пам'ятаю нікого, хто відважився б говорити щось погане про Михайла Сороку. Всі висловлюються про нього лише з повагою, побожно. У його присутності не можна було вигадати підлість, висловити якусь гидоту. Цей чоловік жив і відійшов із життя мужньо, як лицар, спокійно, як учений, як світло, як святий, гідно, як державний діяч. Своїм життям і своєю смертю він раз назавжди дав відповідь моїм опонентам і скептикам. Він міг би прикрасити будь-яку державу і створити будь-яку державність. Я вірю що прийде час, коли при згадці його імени українці будуть уставати з місць і стоятимуть мовчки й урочисто, як встають американці, коли почують ім'я Вашингтона. ... Вічна йому пам'ять".

А. Радиґін підкреслює людську гідність українських політв'язнів, свідомих українських патріотів. „... колишні вояки і старшини УПА, ОУНівці й безпартійні українські патріоти. Вони також відрізнялися від усіх. Коли зненацька крізь рухливу таборову масу проходила людина підтягнена і чепурна, спокійна й маломовна, поголена, в чистій сорочці й у вичищеному взутті, у дбайливо пригладженому арештантському одязі, то можна було без помилки вгадати її національність, партійність і прапор, під яким вона воювала... Це були люди вірні світлій ідеї і колись даній присязі, а велика кількість їх, мучена голодом і холодом, утратила багато друзів на важких кривавих шляхах від Карпат і Ковеля до Караґанди й Мордовії". Далі А. Радиґін зазначає, що ці колишні українські вояки були гідні наслідування у витримці, в умінні переносити страждання й не знижуватися до рівня смердячого обідранця". „І я, — пише Радиґін, наслідував їх, чим міг, хоч би зовнішньо".

А. Шифрін із великою пошаною згадує молодого в'язня Євчена Грицака, доктора Володимира Горбового, незламну людину, що відмовилася зректися своїх переконань, Павла Кулика, Івана Долішнього, Юрія Шухевича та інших.

А. Шифрін про свого приятеля Юрія Шухевича: пише „Юрко був веселий і товариський; в дитячих концтаборах не мав змоги вчитися, то ж тепер використовував кожну нагоду, щоб зачерпнути знань від таборової інтеліґенції. Дорослі приятелі давали йому охоче лекції з історії, літератури, філософії, математики, поезії. А він сам вносив бадьорість своєю життєрадісною та завжди намагався допомагати немічним виконати норми на роботі. Хочу зразу розказати про долю цієї прекрасної людини: ми розлучилися, коли 1963 р. КҐБ перевело його несподівано з табору до Владимірської тюрми—найсуворішого політізолятора. Поцілунок і обійми наспіх. „Побачимося в Ізраїлі"—пожартував Юрко і зник... Та ось я в Ізраїлі, а Юркова доля — трагедія. Після двадцяти років ув'язнення його звільнили, але не дозволили повернутися на Україну. А 1972 року заарештували знову і бе ніякої вини засудили ще на десять років. На волі залишилася його молода дружина і двійко малих дітей..."

А. Радін не сидів у тюрмі з Юрієм Шухевичем, проте на підставі того, що він чув, так характеризує Юрія: „Ю. Шухевич був товаришем — розумним, і щиросердечним, супутником — щедрим і невтомним. Так говорили всі, кому доводилося ділити з ним камеру і барак. Поки є такі люди серед нас, чекісти ніколи не доможуться ні цілковитої покірности, ні повного одуріння серед в'язнів. ... Ми були вражені й приголомшені новим вироком. Ми знали, що його знову чекає і сморід камер, і погані харчі, незрозуміння й ненависть по обидва боки тюремних дверей і невтішне горе його родини. Та хочеться повторити старе: „є ще лицарі на Україні!"

З великою і глибокою пошаною згадує А. Радиґін Катерину Зарицьку, „жінку леґенду, багатолітнього в'язня Володимірської тюрми": „У в'язниці її примушували працювати у пральні й виводили на роботу трохи раніше, ніж нашу столярську бригаду. І ось, коли підштовхувані сторожею, ми виходили на асфальтове подвір'я перед третім в'язничним корпусом, всі, як на команду, зводили очі. На вікно пральні. Там уже стояла вона — напівсива висока жінка, стояла, не усміхаючись, і вітала нас. І тоді всі — українці й литовці, євреї й росіяни, молдавини й вірмени — віддавали їй честь. Одні здіймали шапки, інші ж салютували по - вояцькому... І всі мовчки. Конвоїри кожного разу бачили цей безмовний ритуал, але мовчали".

А. Радиґін у своїх надзвичайно цікавих спогадах дав образ героїчної незламної людини справжнього великомученика Святослава Карабанського. В найтяжчих, найнесприятливіших умовах він знаходить час для наукової праці: „Людина працює. Після 8-годинного гупання молотків і дзичання пилок у в'язничній столярні, у гамірній камері, де перебуває 16 в'язнів, де стукає доміно й верещить радіо, в махарковім диму під тьмяною лямпочкою, скорчившись на верхніх нарах, працює людина. ... Коли береш у руки ці зошити, то мимоволі дивуєшся надзвичайній працездатності. Навіть у діловім затишку кабінету вченого не кожному пощастить відтворити все це в зошиті. А йому довелося носити цей зошит за пазухою, під час трусу ховати його в неймовірно щільні тайники, а проте цей зошит виглядає, як закінчений варіянт дисертації. ... Людина деколи відривається від праці, кличе очима, простягає листа.

(Продовження буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1974 Р.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

12 Лучкань Роксоляна.
13 Філь Петро М.
14 Андерсон Оксана.
22 Забитко Петро М.
42 Зелонка Петро.
47 Браун Зузанна К., Михайло, Шалла Д.
49 Козар Роман, Степан; Руманна Ио-Анна М., Катерина А. М., Юлія Е. М.
63 Васик Иосип Е. мол.
75 Джордж Катря А.
101 Морел Девин І., Матвій А. III.
121 Клара Христофор М., Патерсон Колін М.
138 Венцлер Діяна М., Карін П.; Заяць Яро З.
137 Вучик Зузанна М.
146 Корбик Іван Гр., Михайло Е., Степан М.
153 Ковальчук Христина Л., Шуль Андрій В. Хр.
157 Савка Христина З.
158 Кунька Орест М.
180 МекГовен Раєн М.
182 Касьяненко Степан.
183 Кусак Довн М., Лісниця Станіслав І. II.
191 Орр Сара Ст., Пашкевич Скот Т.
200 Чорній Анна, Іван П.
211 Тихоневич Реня А.
238 Гриценко Петро М.
249 Скорський Лаврентій Л. В.
257 Вішел Іван М.
266 Войцеховська Кері А.
277 Боднар Богдан А., Кудибе Ричард Е., Роберт Е.
280 Донеллі Ребека О.
307 Грант Андрій.
321 Іванців Наталія.
327 Корнага Михайло.
332 Сміт Дін М.
337 Бушаль Богдан М., Олександер; Сушко Зенон В.
345 Сорохтій Кімберлі.
345 Правдюк Олександер, Павло П.
353 Филипчук Кері А.
367 Віцинський Іван М.
383 Лапоцька Шейла А.
431 Герасимюк Лавра О.
434 Шуляікевич Богдан А. мол.
456 Лено Михайлина М. А.
489 Бретвейт Карло Е., Деяк Михайлина, Кройцер Роберт М., Мартель Лора, Менежед Надія.
492 Погрібовська Таня, Штик Тамара.
502 Герман Марко Хр., Наталія Р., Марцінюк Дарія Д., Іван И.

ЧЛЕНИ, ПРИНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

7 Давидович Данило.
13 Керпа Андрій.
39 Рись Володимир, Сівак Іван мол.
146 Кикіш Богдан І.
167 Чернявський Фердинанд.
184 Бродин Роман І.
293 Дуган Христина Т.
379 Максимів Донна М.
473 Турчин Зенон Є., Тарас І.

ЧЛЕНИ, ПРИНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

82 Столярчук Михайло Т.
143 Общарський Иосип А.
184 Іваницький Іван, Петро Фр.; Корчинський Иосип О., Роговська Адріяна, Чирко Іван, Христина.
406 Керпа Андрій.
424 Мельник Володимир, Ігор А., Лілея Л., Надія, Тамара.
427 Бордун Володимир О., Д.
448 Коваль Василь, Мирослав.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

47 Кайнц Корі Л.
191 Базар Іванна Р.
492 Галушка Дарія 2, Олег 2.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

32 Міщук Марія.
82 Брилко Дениса, Марина.
83 Кунчак Марія О., Тарас; Мальована Оксана.
162 Мацковський Петро Фр.
183 Гриненко Юрій А.
233 Сеньків Катерина, Патриція, Христина.
346 Вовк Юрій, Гіцінський Зенон, Кубин Роман, Магогін Діяна, Махляй Тарас, Петрина Адріяна М., Люба; Чухрай Ярослав, Шкурка Анна.
361 Войчук Христофор, Иовик Марта С., Орест І.; Черник Маркіян, Роксоляна.
367 Чолач Венді А., Михайло В.
379 Бартон Василь Д. мол.
407 Гарасим Андрій, Анна; Дорош Марта, Ярослав; Прободяк Юрій, Пронюк Иосип.
416 Дудка Ірина, Ніна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

13 Керпа Андрій.
45 Борисенко Антін, Тамара.
283 Общарський Иосип А.
350 Чичіла Лідія, Мирослава, Роман, Степан.
354 Столярський Юрій М.
422 Мельник Володимир, Ігор, Лілея Л., Надія, Тамара С.
439 Бордун Володимир.
471 Коваль Василь, Мирослав

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

[illegible]

78 Бюрі Ио-Анна М.
90 Чедар Карло мол.
148 Ленц Каролина.
158 Влідай Василь М.
165 Шиндель Матвій Г.
292 Ондуська Лілляна.
372 Михальчук Ольга.
463 Ліст Павло В.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

29 Грозьо Цинтія Д.
39 Маркопольська Віра, Рись Володимир, Сівак Іван мол.
59 Станішевська Марія.
146 Кикіш Богдан І.
153 Жегестовський Степан.
155 Шманько Анна М., Віктор Т.
167 Чернявський Фердинанд.
220 Врічка Наталія.
235 Кушнір Петро М.
240 Ліщинецька Марта Л., Стефурак Михайло М.
247 Танчук Богдан Р.
251 Бенсер Петро Р.
287 Гнатко Василь мол.
379 Максимів Донна М.
473 Турчин Зенон Є., Тарас І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

36 Руда Ольга Д.
39 Качмар Михайло І., Кумановський Петро.
45 Хоптяний Борис Є.
57 Грицкович Іван, Ракоча Катря.
76 Романишин Іванна Д.
81 Ватуляк Ірина А.
126 Рибак Констанція А.
127 Гарачий Дмитро І., Тарас; Дусанівський Василь В.
130 Юрків Реня.
131 Павлишин Оксана М.
153 Стадниченко Анна, Цюк Олег.
158 Кунька Марія, Петро; Сополь Неоніля М.
161 Пастрик Віргінія З.
165 Шиндель Матвія Г.
184 Корчинський Иосип О.
194 Андрушків Лілляна.
203 Стецюк Степанія.
204 Вілецька Клявдія.
219 Шмуляк Михайло А.
221 Іваків Дарія М., Кулакевич Роман Ю.
226 Овечко Юрій.
238 Дзвінська Юліянна Г.
254 Ліндгрін Памела.
277 Будяс Орест, Опрівко Лев Р., Семенюк М., Шкірка Ірина.
289 Рендзяк Марія.
293 Дуган Христина Т.
318 Куца Іванна К. Ф.
327 Феменюла Данило
348 Кизіневич Павло В., Легенза Едвард Л.
361 Бабяк Михайло, Голубінка Моніка М., Гуловата Розамарія К.
372 Ярема Варвара А.
379 Кавка Данило.
399 Маркевич Марія Хр.
436 Шкільник Тарас М.
437 Сабатович Петро.
448 Перейма Михайло Ст.
452 Грицак Ліза К.
464 Семенюк Дарія.
465 Груший Оксана.
471 Миколишська Леся.
473 Квінтал Іванна М., Калибаїв Юліян.
484 Гук Степан Ю. Н.
490 Філдс Франко І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

1 Йонкович Олекса Л.
59 Станішевська Галина.
94 Хреска Ричард А., Шипа Тереса А.
106 Богач Марта І.
144 Басаліцко Зузанна М.
157 Кривачук Ірина.
170 Павлик Дарія К.
239 Сопко Михайло А.
243 Майцах Микола И.
254 Котик Брюс М.
264 Галущак Варвара А.
292 Назарчук Христина.
296 Собків Олександра Є.
323 Федин Дениса А.
352 Ковалик Євген.
383 Худоба Андрій М.
385 Кіт Марія А.
386 Городиський Яким Є. мол., Павлик Джойс Д.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

5 Гороховська Варвара.
6 Пециляк Ірина.
88 Гріц Христина М.
112 Подаший Тома Ю.
139 Андриц Анісія, Козак Олена, Павлюк Юрій Д., Пісоцький Роман, Скочиляс Данило.
183 Задосько Каролина.
305 Веннігер Марія П.
397 Бойчук Зенон Л., Калуш Дарія Л., Микола; Кузьмик Марія О., Мартиневич Марія А., Федин Володимир, Марія І.; Філь Михайло, Цюх Ріта Р., Чалусяк Ірина А.
413 Ратушний Михайло К.
423 Лаба Лідія М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

7 Давидович Данило.
53 Дудас Михайлина А.
130 Ціх Богдан С.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

7 Брічик Иосип П.
10 Шульга Юрій А.
13 Романишин Юрій.
184 [illegible]

14 Луценко Лариса.
16 Смолій Варвара А.
25 Гивель Володимир, д-р Гик Степан, Марія.
30 Косцельник Естер.
37 Сагайдаківський Ігор мол., Феткін Неоніля.
41 Лявелле Глендина Г.
47 Винник Антін, Донна.
49 Гвозденко Степан, Козар Марія, Чеканський Дмитро.
51 Химко Ірина.
53 Валько Володимир мол., Дитко Михайло И., Ткачук Кекилія.
59 Процик Андрій.
70 Стефанишин Михайло.
73 Пшновська Марія
78 Бюрі Іванна М.
83 Бабяк Павло.
86 Бабяк Христиа.
90 Сидор Лорейна, Чеддар Карло мол.
94 Гринчук Михайло.
105 Дацко Віра.
106 Жилавий Петро, Марушка Люба С., Мельник Лена.
112 Секерс Яким С.
118 Баранік Орест В., Михальцевич Орест В.
121 МекГрейл Наталія В.
131 Троцук Христина.
183 Кадзелява Фелікс, Марія.
137 Шлечан Дарія А.
140 Сенич Іван, Єлисавета; Ткачук Марія.
148 Ленц Каролина.
153 д-р Черник Олександер В., д-р Шуль Андрій В.
157 Ковалишин Марія.
158 Влідай Василь М., Кунька Микола.
161 Шелегеда Михайло, Марія.
163 Хромяк Петро.
165 Корнова Іван, Шіндель Матвій Г., Юркевич Іванна С.
169 Лазар Брюс П., Юриста Марія.
171 Какасенко Ніна.
178 Тимчишин Іван.
194 Вакович Іванна, Мисько Христина.
200 Десмонд Степанія, Флягерті Едвін П.
204 Дусаненко Христина, Кулицька Ірина, Шпонтак Михайло.
205 Винник Богданна.
210 Ядельський Ярослав.
216 Крайненко Павло, Манько Андрій, Павлюк Нестор.
217 Тихоневич Анастасія А., Цеглянин Агнеса.
221 Ендрюс Мирослав, Стецюк-Целевич Уляна.
230 Пірко Ангелина И.
235 Кушнір Тарас.
240 Бурдяк Богдан, Дмитрів Михайло, Майдан Василь, Марія; Швед Володимир.
259 ЛяНойнт Льора А. П.
267 Шіро Марія.
268 Майчук Ірина.
272 Литвин Беверлі, Сеньків Давид А., Яким З., Реймонд И.
276 Де Каньо Микола П., Пайнтер Алан В.
285 Федчук Антін, Марія.
287 Цибик Марта М.
292 Боцюрко Юрій, Ондуська Лілея.
303 Скрипник Степан.
320 Олексюк Богдан В., Діяна В.
322 д-р Кейбіда Роберт П.
325 Камінський Михайло, Павло, Марія.
327 Білоус Іванна Р.
337 Сушко Марта.
339 Кулечко Марія А., Лупацій Агафія, Тимчій Іван Г., Долорес М.
342 Мелех Роман.
343 Слупська Феня, Стрілець Варвара.
344 Лаковець Иосип И.
345 Правдюк Анна.
349 Окопний Іван.
353 Варишполець Володимир, Гарцар Каролина Р., Кулинський Вінкентій, Степанюк Микола.
361 Томаселлі Лариса.
362 Добровольська Олександра.
367 Гриців Анна К.
371 д-р Гук Володимир.
372 Михальчук Ольга, Ярема Юрій.
375 Сарахман Ксаверія М. 2.
379 Сабадашка Володимир.
387 Ломага Володимир.
394 Закревський Володимир, Надія.
402 Кубан Михайло, Анна.
408 Митрик Ольга.
414 Мандич Оксана.
416 Кулик Богданна.
417 Цибрівський Роман А.
423 Іванчук Іванна М.
424 Гнідий Володимир; о. Гофман Лев Л., Кобилькевич Костянтин, д-р Колибабюк Ярослав, Марія; Німчук Марія И.
434 Корбяк Галина.
436 Вендз Олег, Марія.
437 Шутер Юрій.
450 Вілостоцький Степан В., Скіпка Кеннет І., Галина М.
452 Вецель Анна П.
454 Гриб Катерина, Марія.
458 Ничик Иосип.
459 Маселко Роберт И.
463 Ліст Павло В.
464 Моррісон Василь, Повленжук Яким Д.
465 Король Іванна, Осідач Микола, Віра Е., Марія.
467 Федаш Катерина.
471 Лепкий Василь.
474 Дацик Анна, Липецький Микола, Медвідь Ольга.
478 Крицак Юрій, Ірина.
487 Воробель Ірина.
489 Ду Фресне Петро М., Шеметило Всеволод.
492 Віда Костянтин, Галушка Роман, Марта; Кобильник Рональд В., Ляхович Орест.
502 Марцінюк Дан.

ЧЛЕНИ, ПРИНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

5 Чарнецький Ярослав*.
85 Якимів Марія.
45 Дяченко Лідія.

48 Смутик Иосип мол*.
75 Вартко Федір І*.
114 Теслюк Антін*.
131 Таран Михайло.
158 Роборецька Степанія.
217 Попорис Ілько*.
230 Бріяч Степан*.
240 Варилка Ангелина.
243 Романик Михайло*.
277 Рекута Володимир*.
292 Гувер Іван*.
316 Гладун Віра Л.
337 Вучацька Олена.
379 Корній Максим*.
426 Мороз Петро*.
445 Вакун Василь.
481 Копко Петро*, Зузанна К.

ЧЛЕНИ, ПРИНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

143 Барн Ксеня К., Вунько Василь.
234 Чарич Дмитро, Магдалина.
292 Гжак Ярослава.
353 Городецький Ярослав*.
385 Федоришин Марія.
406 Рот Юрій*.
427 Бордун Василь, Анна Г. 2.
436 Дякуник Олександер.
448 Коваль Ірина, Мацюк Ярослав*, Ядвига.
450 Чудакевич Микола.
455 Кунцьо Зиновія М.
467 о. Ціммер Фр. Роберт.
474 Булаковський Павло*, Вивьорка Микола*, Вилиган Микола*, Вітишин Петро*, Мелех Василь, Остафійчук Петро*, Поддворний Андрій*, Ріжок Ілько*.

ЧЛЕНИ, ПРИНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

5 Гороховська Варвара.
6 Пециляк Ірина.
88 Гріц Христина М.
112 Поданий Тома Ю*.
139 Андриц Анісія, Козак Олена, Павлюк Юрій Д.*, Пісоцький Роман*, Скочиляс Данило*.
183 Задосько Каролина.
305 Венінгер Марія П.
397 Бойчук Зенон Л.*, Калуш Микола*, Дарія Л.; Кузьмик Марія О., Мартиневич Марія А., Федин Володимир*, Марія І.; Філь Михайло*, Цюх Ріта Р., Чалусяк Ірина А.
413 Ратушний Михайло К*.
423 Лаба Лідія М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

37 Рекспаітіс Анна В.
51 Городиловська Марта, Стахів Зоріяна.
127 Гарячий Іван.
131 Олійник Іван, Катерина.
170 Волошин Євдокія.
191 Вазар Микола Е*.
218 Вітишин Іван, Анна.
240 Горбань Михайло, Сивий Володимир*.
266 Гребінчак Степан М*.
268 Ламенія Лавра.
270 Місило Текля.
316 Кузів Антін.
345 Фридрих Андрій.
353 Мазяр Володимир.
379 Лаврів Параскева.
397 Криволап Віктор.
434 Черіба Іван*.
457 Кекіш Роман.
478 Гоулд Давид Ф*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

2 Дуній Патрикія.
27 Ортинська Віра.
32 Зілинський Іван*, Нищота Степан*, Степан*, Віра.
45 Викрикач Михайло*.
53 Крупник Петро.
59 Самчук Олександер.
82 Брилко Ірина.
88 Войко Богдан*, Печинський Іван Р., Шурик Христина М.
94 Гугель Олександер*.
114 Черкавський Володимир.
121 Кобіто Карло М. 2.*
147 Містишин Михайло Е*.
153 Івасятин Іван, Комарницький Богдан, Рейтаровський Олександер, Христина.
155 Степась Иосип, Олена; Шумахер Патрикія М.
161 Сабо Василь Ф. мол*.
191 Удич Іван.
194 Галія Іван, Марія М.
200 Гавдан Василь*.
210 Завадовський Степан Фр*.
240 Хробак Богдан І*.
291 Дзюба Степан.
295 Яцечко Олена.
348 Капмар Марія.
354 Назарук Петро*, Степанія.
361 Дорош Михайло.
411 о. Коваль Онисим.
426 Смит Стеффорд*.
427 Гаррісон Давид Е*.
434 Рацький Мирослав.
466 Диган Михайло.
472 Мицик Роман.
484 Пенрі Василь А*.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

20 д-р Михайлів Степан.
34 Бравн Ярослава С.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

25 Федоришин Марія.
39 Колодій Орест А., Арета Р.
45 Борисенко Володимир.
276 Коваль Нестор С*. 2, Тамара.
293 Барн Ксеня К., Вунько Василь.

346 Гжак Ярослава.
350 Чичіла Емілія.
354 Столярський Юрій*.
361 Городецький Ярослав*, Чарич Дмитро, Магдалина.
437 Дідошак Зиновія М.
439 Бордун Василь, Анна Г. 2.
448 Булаковський Павло*, Вивьорка Микола*, Вилиган Микола*, Вітишин Петро*, Мелех Василь*, Остафійчук Петро*, Подедворний Андрій*, Ріжок Ілько*.
471 Коваль Ірина, Мацюк Ярослав*, Ядвига.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.

35 Якимів Марія.
39 Маркопольська Зинаїда, Слеглі Каролина З. 2.
42 Лиханський Петро*.
45 Дяченко Петро І., Лідія.
53 Ткачук Єлисавета, Шніцлер Генрих А*.
75 Вартко Федір І*.
102 Шиян Мирон І*.
104 Левкович Володимир, Текля.
106 Гуцал Марія.
107 Криса Ярослав.
114 Теслюк Антін*, Фещенко-Чопівський Микола, Чопівська Калиста Ф.
146 Денисенко Ольга.
155 Френкел Кеннет*.
156 Комановська Марія.
184 Поливка Антін.
217 Попорис Ілько*.
230 Бріяч Степан*.
235 Андриц Анна.
240 Варилка Ангелина, Ліщинецький Василь* 2, Орест В*., Віра.
243 Романик Михайло*.
277 Кудиба Жигмонт Е*., Олеся; Рекута Володимир.
292 Гувер Іван*.
312 ДеВічо Зузанна.
316 Гладун Віра Л.
325 Веттер Марія.
334 Дудченко Петро.
349 Дуренич Ярослав*.
352 Варбуртон Татьяна К.
353 Борис Богдан В*.
360 Дайк Ірла Р.
367 Блищак Олександер*, Анна.
379 Корній Максим.
410 Шоді Татьяна.
426 Мороз Петро*.
430 Савчак Ярослава.
445 Бакун Василь.
451 Кондзьолка Марія.
454 Корда Михайло*, Надія.
472 Варцаба Іван.
481 Копко Петро*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Гарасимів Варвара А., Лесин Михайло*.
53 Блашків Марія.
59 Процик Андрій*.
93 Юзвяк Алла.
127 Гарячий Іван, Степанія.
158 Колодій Зиновія, Кунька Микола, Катерина.
165 Юркевич Іванна К.
185 Кіцера Іван*.
203 Стецюк Олекса.
210 Ядельський Ярослав*
253 Фіцик Василь*, Євфросінія.
277 Якимів Марія.
289 Заяць Іван, Петришин Пилип*, Іванна В.
316 Квасневська Юдита М.
343 Шітс Варвара А.
375 Живко Михайло*, Анна.
385 Гуцал Катерина.
397 Доран Татьяна.
432 Гуска Ярослав*, Геник-Березовський Роман*, Комісар Марія.
434 Турченюк Христина.
437 Високий Роман*, Сабатович Осип*.
446 Марчук Павло*.
451 Омельченко Ольга.
469 Замора Євгенія.
472 Яценків Роман.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Лесин Анна.
11 Костик Григорій*.
35 Карпин Володимир*.
59 Станішевський Михайло, Романа, Степанія.
60 Лупичук Петрина.
63 Верност Петро І.*, Вилсонкрафт Микола К*., Секінгер Вейн Р.
94 Рудь Василь.
102 Бобечко Микола*.
103 Левченко Олена, Петренко Галина.
107 Мандзій Володимир*.
109 Шепеляк Марія Г.
133 Яковенко Валентина.
156 Кінг Мелания І.
157 Кривачук Микола*, Катерина, Марія А.; Яцишин Катерина.
161 Дуб Теодор*.
165 Корнова Андрій*.
176 Німець Павло*, Паньків Степан*.
179 Стефанишин Григорій Б*.
204 Марко Оксана, Панькевич Олена.
218 Вітишин Іван, Анна.
220 Дяків Степан, Розалія; Тимець Андрій.
221 Рончковський Олександер М., Сербенська Емма.
236 Новак Олена.
238 Харина Иосип*.
239 Сорока Марія.
245 Онуфрик Емілія.
256 Луцький Михайло*.
259 Лазука Михайло І.
277 Романишин Неоніля, Семенюк Матвій, Євфросінія.
281 Шкодин Анна.
292 Гузиляк Михайло, Назарчук Марія.
313 Ривер Дарія.
316 Гарріс Павло В*.
335 Кіцак Петро*, Устияновський Олексій*.
349 Геречка Василь А*., Тимко Каролина.
350 Стівенс Михайло*.
356 Королько Текля.
370 Василик Олена І.
379 Вахула Олекса*.
385 Віндик Роман.
409 [illegible]

423 Куропась Антоніна, Романишин Микола*, Катерина; д-р Цимбалістий Ігор*.
427 Горгота Ірина О.
430 Герматій Петро.
432 Рабець Олександер*.
433 Саламаха Іван.
490 Клоц Олена.
501 Круць Евстахій.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННО ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

367 Кожухар Микола.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ

Відд.:

3 Барна Микола*.
5 Кук Олена, Рудик Марія.
8 Шпитковська Марія.
9 Веднар Иосип*.
11 Дида Андрій.
30 Касперевич Анна.
42 Даньо Єва.
53 Пук Мирослав*.
59 Бойко Михайло 2*.
63 Тенеик Петро*.
67 Кушпинський Григорій.
85 Лінговська Анна.
94 Гайдук Теодосія, Кончак Анна З., Оребець Михайло*.
100 Стежук Серафина.
102 Вочуляк Ліліяна Я., Ощипок Франко, Шмагала Дмитро 2, Яків Юрій.
112 Вочуляк Ліліяна.
124 Олійник Ксеня.
126 Семенко Дмитро*.
130 Піх Богдан С*.
140 Литвин Марія.
147 Рудакевич Дмитро.
155 Гонімар Володимир*.
158 Аннунціято Анна, Хміль Іван*.
168 Космина Андрій.
170 Онуфрів Иосип
171 Муравів Микола.
180 Тарас Павлина 2.
182 Касяненко Іван.
183 Микуш Іван*.
191 Джинджуристий Яким, Філдс Антін 2.
204 Мороз Микола.
211 Наконечний Кирило.
213 Захарійчук Григорій.
215 Кердиль Анастасія.
218 Скарбінська Анастасія.
219 Мокринський Іван.
221 Келлер Розалія, Плюта Параня.
234 Кардаш Петро*.
239 Рудакевич Симон*.
240 Ільків Степан.
242 Дупівна Олена.
251 Жеруха Степан мол.*, Шмагала Дмитро*.
256 Бораковська Текля.
261 Прус Петро, Чорна Февронія.
266 Лаба Тимофій*, Михалюк Василь*.
274 Конішак Марія.
277 Саган Іван.
288 Сисак Роберт Д.*
292 Голубіцький Юрій.
294 Дубляниця Анна.
304 Котелець Марія.
316 Мороз Катерина.
324 Метельська Марія.
325 Улицька Лідія.
336 Бак Євген*.
347 Никитяк Андрій.
361 Здирко Іван, Медвідь Анна.
362 Васюрка Параскева.
364 Ошіо Микола.
365 Руднин Юрій* 2.
367 Сандуський Кость*.
371 Процик Микола*.
375 Романишин Іван*.
423 Стеців Мирон, Федоренко Захар.
430 Послушний Петро.
432 Добко Микола*, Максимів Онуфрія* 2.
434 о. Сірий Микола* 3.
450 Дармохвал Володимир.
457 Данилюк Євген*, Кіляр Володимир* 2.
466 Гриньків Катерина.
476 Юськів Іван.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

10 Папроцький Богдан.
11 Сціленин Іван Я.
13 Романишин Юрій.
22 Маринов Данило, Сєк Юдита, Томассета Л.
37 Шевчук Олександер С.
47 Винник Антін, Донна; Химинець Роман І.
49 Гвозденко Степан, Чеканський Дмитро.
94 Гринчук Михайло, Кошів Богдан.
133 Кадзелява Фелікс, Марія.
158 Ведрій Анатолій В., Кушнір Михайло, Дарія; Лев Василь мол., Саноцька Уляна М.
200 Флагерті Едвін П.
216 Ліщинський Едвард, Тамес Фаріел Ю. мол.
221 Воднар Тарас.
230 Пірко Павло.
240 Бурдяк Богдан, Майдан Марія.
267 Олешко Карін М., Семків Данило, Діяна Ю., Іванна М., Каролина В.
268 Ламенія Лавра.
292 Боцюрко Юрій.
303 Скрипник Степан.
116 Тулик Иосип.
320 Олексюк Діяна В.
322 д-р Кейбіда Роберт П.
339 Тимчій Іван Ю.
344 Лаковець Иосип І.
353 Варишполець Володимир.
367 Домащук Богдан.
371 Феденишин Марія.
375 Сарахман Ксавера М.
402 Перович Крезо.
408 Ладвиг Вернард, Романів Богдан.
416 Кулик Богданна.
430 Кононенко Володимир.
434 Корбяк Роман, Луговий Юрій М., Орищук Марія; Полюга Роман, Надія.
436 Вендз Олег, Білобаба Марія, Руссо Євгенія.
437 Шутер Юрій.
441 Вровчук Маріянна, Іванишин Петро.
450 Дорожинська Віра.
454 Кобилецька Анна, Мельничук Олексія.
486 [illegible]

462 Буртняк Василь, Юрій; Фаренич Мотря.
464 Павленчук Яким Д.
465 Осідач Микола, Віра Е., Марія.
467 Шеско Роман М.
471 Лепкий Василь.
481 Венгрин Степан.
486 Турчин Марія, Цмайло Богдан К., Зоріянна К.
487 Воробель Ірина.
489 Дуфресне Петро М.

ЧЛЕНИ, ПРИНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

375 Комарницький Богдан*.

ЧЛЕНИ, ПРИНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

82 о. Столярчук Нестор.
427 Бордун Василь*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

42 Сировський Лев*, Роман, Лідія, Марія.
45 Вонс Іван, Іво Г*.
83 Заброцький Василь*.
163 Паласюк Михайло.
174 Коєч Роман*.
183 Борис Чеслав А*.
240 Хробак Богдан І*.
360 Дайк Ірла Р., Кульчицький Омелян*.
408 Грицай Ярослав*, Параскева.
418 Петрів Степан*.
427 Геррісон Давид Е.
434 Дудіяненко Богдан*, Роиш Володимир*.
466 Диган Михайло*, Олександра.
484 Дондин Юлія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

45 Борисенко Володимир*.
439 Бордун Василь*.

Адвокати Білого Дому оприлюднили своє становище щодо „імпічменту"

Вашингтон. — Адвокати Білого Дому в четвер, 28-го лютого, повідомили, що, на їхню думку, Конституція ЗСА точно зазначує, що президент ЗСА може бути формально обвинувачений („імпічд") Палатою Репрезентантів тільки за „кримінальні проступки дуже серйозного характеру". Досі адвокати президента Ніксона тільки твердили, що підставою на „імпічмент" мусить бути „кримінальна провина", але не зазначували, що ця провина мусить бути „дуже серйозного характеру". Думають, що нове становище Білого Дому, проголошене адвокатом Джеймсом Сент Клером, може довести до ще серйознішої конфронтації між президентом Ніксоном і Юридичною комісією Палати Репрезентантів, яка розглядає можливості формального обвинувачення Президента. Як відомо, демократичні члени цієї комісії, які становлять більшість, минулого тижня заявили, що президент ЗСА може бути „імпічований" навіть за проступки, які не можна назвати „кримінальними". Коментатори твердять, що Білий Дім, покликаючися на свою інтерпретацію Конституції, може тепер відмовитися передати Юридичній комісії ті інформацій, що, на думку адвокатів Президента, не є зв'язані з „кримінальними проступками серйозного характеру".

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 31-го січня 1974 р.)

Старий рід забезп.	50
Кляса О	215
Кляса Т.	3,183
Кляса W	12,298
Кляса P 20	13,691
Кляса E 20	9,927
Кляса E 65	2,469
Кляса P 65	1,621
Кляса DP 60	260
Кляса DP 65	516
Кляса ADD	5,603
Кляса T 10	260
Кляса T 5	59

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 P	20
Кляса 5 E	23
Кляса P 20	432
Кляса E 20	362
Кляса P 65	17
Кляса E 65	28
Кляса E 18	27
Разом:	51,051

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 31-го січня 1974 р.)

Кляса 1-ша	628
Кляса 2-га	215
Кляса 4 P	171
Кляса 5 E	209

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E 20	6,074
Кляса E 18	4,421
Кляса E 65	289
Кляса P 20	7,892
Кляса P 65	139
Разом:	20,038

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31-го грудня 1973 р.):	24,264	59,311	5,544	89,119
Активні члени:				
Приріст у січні 1974 р.:)				
Нові члени	74	181	81	336
Прийняті наново	14	48	1	63
Прийняті з перех. листами	17	26	2	45
Зміни кляс забезпечення	6	23	—	29
Прийняті з Департ. Молоді	—	23	—	23
Разом:	111	301	84	496
(Убуток у січні 1974 р.:)				
Суспендовані члени	36	51	23	110
Відійшли з перех. листами	17	30	2	49
Зміни кляс забезпечення	29	23	—	52
Відійшли до дорослих	9	—	—	9
Померли	3	98	—	101
Вибрали грошові звороти	20	55	—	75
Відійшли з випл. п. сум заб.	58	36	—	94
Виплатили вповні вкладки заб.	20	71	—	91
Відійшли на част. випл. заб.	—	1	—	1
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	—	—	—
Разом:	192	365	25	582
Члени, які виплатили вкладки:				
Приріст у січні 1974 р.:)				
Виплачене забезпечення	20	71	—	91
На безпл. продовж. забезп.	9	22	—	31
Разом:	29	93	—	122
(Убуток у січні 1974 р.:)				
Померли	1	20	—	21
Вибрали готівку	7	16	—	23
Привернені в актив.	4	11	—	15
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	17	52	—	69
Разом усіх членів УНСоюзу: зкінцем січня 1974 р.:	24,195	59,288	5,603	89.086

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за січень 1974 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж січня 1974 року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
Заст. гол. предсідника
і рекордовий секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1974 Р.

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	214.70	147	1,803.93	331	325.39
2	366.57	148	179.05	332	393.58
3	223.17	149	187.05	333	339.10
4	264.96	150	320.51	334	1,052.43
5	3,277.06	151	467.35	336	1,257.10
6	142.50	152	39.82	337	1,417.81
7	654.40	153	5,030.38	338	348.56
8*	3,933.44	155	1,846.48	339	491.77
9	152.52	156	1,093.10	341	1,240.70
10	644.96	157*	671.58	342	393.78
11	180.33	158	1,088.95	343	785.14
12*	824.60	161	1,439.54	344	595.67
13	928.07	164	242.22	345	1,545.67
14	3,056.45	165	703.13	346	1,344.48
15	792.20	167	244.35	347	726.87
16	541.15	168	314.71	348	628.00
17	614.75	169	80.72	349	956.91
19	447.36	170	1,578.84	350	2,002.41
20	1,564.97	173	1,324.61	351	88.29
21	844.33	174	2,932.85	352	1,024.03
22	1,184.79	175	2,102.26	353	910.86
23	460.15	176*	466.30	354	616.90
24	136.99	177	627.08	355	373.26
25	4,447.10	178	254.24	356	388.98
27	705.96	179	472.62	357	15.63
28	30.90	180	481.50	358*	384.37
29	426.32	182	697.57	360	1,794.02
30	122.38	183	720.76	361*	5,110.17
31	118.26	185	39.31	363	54.38
32	1,326.13	190	25.58	364	2,150.93
33	423.86	191	2,753.72	365	16.08
34	789.68	192	673.70	368	559.12
35	902.01	193	12.48	369	158.86
36	263.38	194	3,790.69	370	258.27
37	1,546.86	195	13.41	371	1,993.39
38	379.85	196	18.80	372	1,447.44
39	1,857.80	197	5.63	373	370.94
40	56.04	200	941.94	374	1,148.24
41	40.70	201	26.90	375	1,950.88
42	3,727.73	202*	39.40	376*	29.46
43	263.32	204	4,157.46	378	169.44
45	1,625.75	206	1,323.98	379	4,868.10
46	527.69	207	403.90	382	179.76
47	1,715.24	209	359.23	383	712.96
48	730.95	210	262.58	385	1,949.20
49	886.33	211	302.37	386	324.56
50*	835.36	213	884.46	387*	899.86
52	189.15	214	665.27	388	232.41
53	1,755.11	215	20.62	390*	398.44
54	308.12	217	1,822.22	391	135.66
55	917.46	218	377.32	394	154.82
56	616.31	219	902.76	397	2,710.77
57	1,007.75	220	1,394.62	399*	601.06
58	691.69	222*	849.23	400	1.92
59	1,041.33	223	362.12	404	54.63
60	65.15	224	763.79	406	634.50
62	230.60	228	131.50	407	1,985.97
63	2,223.89	230	1,212.29	408	1,247.47
64	291.94	231	182.64	409	143.80
65	445.70	233	2,143.90	411	123.84
66	236.86	234	922.33	413	124.57
67	422.30	235	1,319.02	414	1,629.14
68	283.51	236	402.54	416	612.58
69	202.27	237	884.89	417	213.52
70	709.32	238	1,786.91	418	945.49
72	25.85	239	885.45	419*	127.08
73	378.55	240	2,812.56	421*	84.04
74*	163.51	241	157.39	422	1,201.10
75	870.06	242	482.80	423*	1,515.06
76	1,258.[illegible]	243	497.09	424	653.30
77	59.47	244	5.28	425*	866.10
78	603.98	245	1,569.68	426	35.14
79*	298.45	247	304.82	427	4,392.77
81	349.96	248	62.50	429	48.70
82	418.29	253	185.01	430	2,215.61
83	1,979.40	254	864.64	432	15,644.51
84	109.03	256*	1,247.72	433	139.44
85*	244.53	257	2,424.27	434	2,554.97
86	1,391.51	258	159.92	435*	77.92
87	234.64	259*	726.21	436*	1,141.63
88	973.82	260	93.81	437	1,248.86
90	377.[illegible]	261	447.99	438	137.38
91*	477.17	263	16.29	440	1,130.43
92	48.58	264	63.54	441	839.83
93	553.40	265	149.41	443	35.11
94	5,549.82	266	1,900.57	444*	836.68
95	27.22	267	1,277.43	445	1,405.52
97	192.07	268	884.55	446	201.09
98	50.29	270	890.94	448	837.77
99	249.46	271*	1,379.05	450	988.42
100	407.83	272	493.38	451	1,159.89
101	184.86	275	216.25	452	636.35
102	2,064.41	276	1,184.10	453	50.08
103	192.18	277	3,306.60	454*	497.46
104	572.58	278	137.28	455	618.85
105	806.16	279	44.65	456	271.50
107	417.90	280	151.14	457	380.68
108	152.46	281	1,280.03	458	1,399.32
109	258.64	282	131.39	459	332.47
110	343.74	283	220.21	460	295.25
111	35.67	284	461.99	462	596.63
112	1,257.10	285	615.49	463	415.08
113	514.14	286	451.11	464	1,781.26
114*	4,045.43	287*	888.99	465	1,027.24
115*	658.58	288	969.52	466	378.62
116	795.56	289	668.82	467	35.87
119	216.28	290	296.45	469	1,565.19
120	1,144.21	291	520.41	470	113.92
121	879.11	292	3,023.09	471	1,617.52
122	71.37	294	18.82	472	1,292.77
123	610.97	295	1,069.41	473	1,771.69
124	158.05	296	333.92	474	278.31
125*	2,340.29	297	116.69	476	142.52
126	351.58	299	48.90	477	331.22
127	1,873.61	301	847.79	478	427.54
128	386.75	302*	163.90	479	159.44
129*	287.30	303	873.66	480	299.52
130	1,216.54	304	671.31	481	507.34
131*	1,803.61	305	605.33	484	2,571.80
132	164.12	306*	288.22	485	254.49
133	617.68	307	1,060.98	486	947.63
134	477.01	308	23.28	487	264.31
135	4.30	309	88.73	488	387.54
137	878.54	312	170.28	490	260.94
138	59.36	313	74.48	492	1,898.21
139	870.81	316	1,848.57	493*	354.56
140	224.41	317	671.44	495	143.77
141*	27.70	318	249.79	496	128.49
142	332.28	319*	244.05	497	695.66
143	185.34	320	2,286.66	498	475.66
144	341.53	321	462.07	499	172.71
145	186.59	322	218.34	503	276.41
146	1,355.85	327	2,030.40	505	367.08
		330	558.66	506	158.58

Вкладки, зібрані в усіх клясах життьового забезпечення $336,514.33

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
2	9.20	157*	10.10	345	2.90
3	22.00	158	132.85	346	34.95
6	42.20	161	2.55	347	52.60
8*	49.80	164	1.10	348	9.20
10	45.10	168	1.00	349	75.50
14	133.15	170	62.30	350	23.20
16	20.10	173	89.85	353	82.80
17	51.15	174	317.80	358*	17.00
19	99.00	177	9.20	360	74.90
20	5.65	180	33.00	361*	132.50
21	42.10	182	20.75	367	28.95
22	124.80	183	11.00	368	31.20
25	129.80	191	1.10	371	11.45
27	41.00	192	4.80	372	30.60
32	40.40	194	43.05	374	9.20
34	4.80	204	124.00	375	24.70
35	15.40	206	34.00	378	48.00
36	40.80	209	47.60	379	75.80
37	37.25	213	18.40	383	4.80
39	24.40	214	50.35	385	77.15
42	85.60	217	11.00	386	24.80
43	11.00	219	54.50	387*	96.10
45	36.00	220	25.35	388	5.65
47	144.75	222*	4.80	397	15.20
50*	20.10	230	12.80	399*	34.00
55	38.40	231	1.70	406	9.20
59	19.30	233	153.45	407	134.75
62	2.45	234	31.35	408	13.65
64	2.90	237	26.20	411	5.70
66	2.45	238	40.20	414	21.40
68	2.95	239	19.90	416	71.80
75	12.00	240	182.85	418	143.30
76	11.00	241	30.60	419*	46.90
78	36.15	243	21.40	421*	4.80
79*	46.80	245	24.80	423*	32.20
81	10.30	247	29.00	424	70.35
82	22.00	248	46.80	427	37.65
83	57.25	254	1.10	430	180.75
86	82.00	257*	19.55	432	208.55
88	21.80	261	16.15	434	158.30
90	10.65	266	36.10	436*	39.90
93	64.50	267	71.40	437	108.50
94	86.95	268	35.80	440	91.20
95	4.80	270	71.75	441	53.20
102	46.10	271*	36.00	443	1.35
103	4.05	277	207.10	444*	58.40
105	11.00	278	16.20	445	108.60
110	78.00	282	5.65	448	18.40
112*	15.80	283	11.00	450	13.45
114*	17.15	285	6.85	451	36.00
115*	30.50	287*	67.00	456	33.85
116	14.90	289	42.80	458	16.05
120	17.10	291	42.00	460	.85
121	24.95	292	19.60	462	52.85
123	33.75	295	31.20	464	15.80
124	1.70	301	52.90	466	5.70
125*	45.80	303	14.00	469	15.20
127	11.00	305	9.20	471	148.90
128	14.00	307	33.80	472	39.05
129	4.80	309	7.50	474	54.90
130	21.90	316	3.95	478	54.85
133	42.65	317	4.80	479	24.40
137	15.20	318	12.20	480	7.25
138	16.55	320	111.95	484	34.80
139	1.10	322	7.80	485	4.80
140	9.20	327	89.20	486	26.40
142	4.40	330	19.80	487	22.00
146	122.40	333	9.20	493*	38.75
147	76.00	334	35.35	495	31.52
149	26.60	336	2.90	497	65.00
150	20.20	338	16.90	498	8.35
153	135.25	341	103.90	503	.85
155	19.15	344	13.95	505	11.00

Вкладки, зібрані від членів в клясі Акцидентового Забезпечення $9,109.02

ПРИБУТКИ ЗА СІЧЕНЬ 1974 РОКУ:

Членські вкладки	$	345,623.35
Відсотки від:		
Бондів		59,150.83
Гіпотечних позичок		29,478.50
Членських позичок		1,224.65
Банків		17,54
Разом:	$	89,871.52
Чинш від реальностей:		
Джерзі Ситі, Н.Дж.	$	1,000.00
Чікаго, Ілл.		65.00
Разом:	$	1,065.00
Прибутки від реальности в Кергонксон, Н.Й.	$	15,905.05
Прибутки від друкарні й книгарні		33,748.14
Звороти:		
Канад. податків і пенсійних оплат працівників		127.22
Федер. і стейтові податки і соціяльне забезпечення працівників		7,817.37
Податки від заморгедж. реальностей		5,226.29
Разом:	$	13,170.88
Різні прибутки:		
З продажі англомовної Енциклопедії Українознавства		1,326.20
Зиск при дозрілих бондах		36.90
Разом:	$	1,363.10
Інвестиції:		
Сплачено гіпотечних позичок		85,294.04
Сплачено членських позичок		3,640.80
Дозрілі бонди		130,023.10
Разом:	$	218,957.94
РАЗОМ прибутки за січень 1974 рік:		719,704.98

ВИДАТКИ ЗА СІЧЕНЬ 1974 РОКУ

Виплати членам:		
Посмертні запомоги	$	57,373.09
Грошеві звороти		11,530.82
За дозрілі виплачувальні грамоти		63,815.65
Вкладки за дітей, родичі яких померли		300.68
Допомоги з Фонду Братського		1,300.00
Виплати із Сирітського Фонду		1,245.00
Разом:	$	135,565.24
Виплати на реальностях:		
Джерзі Ситі, Н. Дж.	$	3,219.24
Бронкс, Н. Й.		5,220.78
Чікаго, Ілл.		34.94
Разом:	$	8,474.96
Видатки:		
На реальностях в Кергонксон, Н.Й.	$	24,823.28
Друкарні й книгарні	$	33,070.28
Організаційні видатки:		
Оголошення		872.50
Лікарські бадання нових членів		255.15
Винагорода обласних організаторів		2,225.07
Кошти подорожей обл. організаторів		1,607.07
Кошти Відділових приборів		416.00
Винагорода Відд. секретарів		59,647.10
Разом:	$	65,022.89
Платні, забезпечення й податки:		
Пенсійна оплата працівників	$	433.33
Платні головних урядовців		5,666.68
Платні працівників		18,167.12
Федер. і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників		9,414.10
Канад. корпораційні податки		1,787.00
Податки на заморгеджованих реаль.		21,599.11
Разом:	$	57,067.34
„Свобода" за орган	$	8,600.00
Загальні адміністративні видатки:		
Оплати до асекураційних урядів		50.00
Книжки й друки		27.95
Меблі й машини		236.25
Загальне канцелярійне устаткування		2,026.05
Друки і прибори		4,110.03
Поштова оплата		690.48
Обслуга машин IBM		549.19
Телефон		21.27
Загальні кошти подорожей		771.96
Вкладки до Братських Конгресів		85.00
Оплата за банкову опіку над бондами		1,340.10
Разом:	$	9,908.28
Інвестиції:		
Видане позичок на грамоти	$	4,045.65
Збільшено позичку для УНКдВМ		295,000.00
Разом:	$	299,045.65
РАЗОМ видатки за січень 1974 р.:	$	641,577.92

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем грудня 1973 року:	$	329,297.97
Прибутки за січень 1974 р.:		719,704.98
Разом:	$	1,049,002.95
Видатки за січень 1974 р.		641,577.92
ГОТІВКА з кінцем січня 1974 року:	$	407,425.03

Балянс

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$ 407,425.03	Фонди:	
Бонди	24,995,321.54	Забезпеченеві	$ 38,178,014.76
Уділи	529,010.27		
Гіпотечні позички	5,515,587.81	Братські	408,115.20
Позички на грамоти	510,642.43		
Реальности	692,083.24	Сирітський	162,376.67
Друкарські і лектр. машини	34,232.18	Захисту	185,003.81
Позичка для УНКдВМ	6,285,270.70	Наглої Потреби	36,062.76
РАЗОМ:	$ 38,969,573.20	РАЗОМ:	$ 38,969,573.20

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

ВИПЛАТА ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ — СІЧЕНЬ 1974

Відділ	Ім'я	Сума
3	Барна Микола	$ 1,000.00
5	Кук Галина	1,000.00
5	Олексів Максим	1,000.00
5	Гук Василь	500.00
7	Давидович Данило	500.00
7	Лівчаник Іван	300.00
8	Перич Микола	1,000.00
8	Перич Микола	500.00
8	Шпитковська Марія	1,000.00
9	Веднар Йосиф	1,000.00
11	Дида Андрій	1,000.00
30	Касперевич Анна	500.00
59	Шемберко Іван	500.00
59	Бойко Михайло	500.00
59	Бойко Михайло	1,000.00
62	Прокіп Захарія	250.00
69	Єдинак Ева	500.00
69	Єдинак Ева	500.00
75	Нагорняк Іван	1,000.00
91	Файференич Петро	1,000.00
94	Кончак Анна	500.00
94	Кончак Анна	1,000.00
94	Кончак Анна	500.00
99	Оберець Михайло	1,000.00
100	Стекук Серафина	1,000.00
104	Вобик Володимир	237.00
106	Сабан Іван	500.00
124	Олійник Ксеня	500.00
127	Панченко Іван	500.00
130	Воднар Ксеня	500.00
147	Рудакевич Дмитро	1,000.00
155	Гонімер Волод.	2,000.00
168	Космина Андрій	1,000.00
170	Онуфрів Йосиф	1,000.00
182	Касяненко Іван	1,000.00
191	Філдс Антін	500.00
191	Філдс Антін	500.00
204	Мельнечук Анна	1,000.00
218	Мельник Ева	1,000.00
221	Плюта Параскевія	1,000.00
223	Мицьо Іван	1,000.00
234	Кардаш Петро	1,000.00
234	Воробель Олекса	1,000.00
242	Дулівна Галина	1,000.00
251	Жеруха Стефан	500.00
254	Степанчук Михайло	1,000.00
261	Чорній Февронія	500.00
266	Михайлюк Василь	1,500.00
266	Лаба Тома	1,000.00
271	Валль Петро	1,000.00
276	Фізер Федір	1,000.00
287	Д-р Витанович Ілля	500.00
294	Дубляниця Анна	86.09
296	Зілінський Евген	1,000.00
301	Пеклич Іван	500.00
325	Дишук Григорій	500.00
339	Сорока Олекса	1,000.00
347	Никитич Андрій	1,000.00
353	Троян Іван	500.00
361	Гнатів Марія	1,000.00
361	Кротович Лев	500.00
361	Самборська Катерина	500.00
364	Пасковська Стела	1,000.00
365	Рудіман Юрій	1,000.00
365	Рудіман Юрій	500.00
367	Вігун Анастазія	500.00
367	Сандуский Кость	1,000.00
370	Сузанський Стефан	500.00
370	Хомета Марія	1,000.00
375	Романишин Іван	500.00
423	Федоренко Захарій	500.00
430	Послушний Петро	500.00
434	Щепанський Йосиф	500.00
451	о. Карпінський Юрій	500.00
476	Юськів Іван	1,00.00
	Разом:	$ 57,373.09

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ СІЧЕНЬ 1974 Р.

Відділ	Ім'я	Сума
33	Остоїч Анна	$ 30.00
33	Скоципець Галина	30.00
63	Франко Альцібіяде	30.00
70	Линович Марія	25.00
78	Крознуська Галина	30.00
103	Брендзей Микола	30.00
105	Слободзян Климентина	30.00
105	Гриб Анастазія	30.00
116	Поторока Марія	30.00
121	Гаврилець Юрій	30.00
130	Горішній Каті	25.00
158	Осипович Катерина	30.00
171	Скоципіц Михайло	30.00
171	Кикіш Марія	30.00
182	Філь Михайло	30.00
191	Фомук Кляра	30.00
204	Конашевич Стефан	30.00
204	Захарко Катерина	30.00
206	Гладик Микола	50.00
240	Попадюк Володимир	30.00
259	Гірка Михайло	30.00
278	Боліне Дольорес	30.00
286	Челяк Перла	30.00
331	Клюкер Вільям	30.00
350	Чічіля Петро	30.00
352	Зуль Марія	30.00
352	Ковалик Іван	30.00
361	Гармаш Анна	30.00
361	Гармаш Григорій	30.00
371	Новгородська Катерина	30.00
375	Лучин Володимир	30.00
379	Петрус Варвара	30.00
423	Свистун Стефанія	30.00
423	Нагірняк Олександра	30.00
423	Ясінкович Михайло	30.00
423	Глушанюк Михайло	30.00
423	Калиниченко Варвара	30.00
423	Носевич Евгенія	30.00
423	Данилко Олександер	30.00
430	Вакай Параскевія	30.00
450	Чубатий Роман	30.00
484	Юрчишин Микола	30.00
439	Вордун Василь	30.00
	Разом:	$ 1,300.00

Сенатор Персі оприлюднив би документи про особисті фінанси

Вашингтон. — Республіканський сенатор Чарлз Персі з Іллиной заявив, що якщо він рішить старатися в 1976-му році здобути номінацію Республіканської партії на пост президента ЗСА, то оприлюднить всі документи про особисті фінанси, включно з податковими звідомленнями за роки, коли він займав публічні пости. Сенатор натякнув, що в такий спосіб хотів би запобігти клопотам, які тепер має президент Ніксон. Як відомо, в кінці минулого року президент Ніксон був змушений оприлюднити багато документів про свої фінансові справи, щоб заперечити вістки, що він нібито використовує свій високий пост, щоб не платити належних податків. Справу своїх податків Президент тоді передав Спільній Конгресовій Комісії для Справ Внутрішнього Оподаткування, яка має рішити, чи він повинен був у двох випадках заплатити вищі податки. Президент Ніксон заявив, що підчиниться рішенню цієї комісії. Але ця Спільна Конгресова Комісія ще не оприлюднила висліду свого слідства.

А. СОЛЖЕНІЦИН ПРОПОНУЄ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

А. Солженіцин водночас заявляється за збереженням в російській національній державі „авторитарного устрою" з однією панівною партією. При владі можуть остатися навіть теперішні совєтські верховоди, але при передумові, що вони змінять свою політику і дадуть населенню свободу. „Росія є авторитарною. Хай вона такою останеться, — пише А. Солженіцин, — не пробуймо її змінювати під цим оглядом. Але авторитарна система мусить спиратися на справжньому заінтересуванні і любові з боку правителів не тільки у відношенні до себе самих і до всіх довкруги них, а до всього народу і також до сусідніх народів". В Росії може зберігатися неподільна влада правлячої касти над країною і її ресурсами, ця влада може мати у своєму розпорядженні далі „одну, сильну і замкнену партію, армію, поліцію, промисловість, транспортацію, комунікаційні засоби, природні ресурси, монополію зовнішньої торгівлі, штучний паритет рубля — але дозвольте тільки людям віддихати, думати, розвиватися. Дозвольте на свободу у мистецтві, літературі, свободу публікувати, не політичні книжки — Боже борони! — не апелі, чи виборчі летючки, але філософські, етичні, економічні і соціологічні твори. Все це принесе багате жниво, вродить овочі — для Росії, і для вас також, і ви будете служити інтересам Росії. Такий вільний розвиток думки скоро звільнить вас від клопотів намагатися припізнено перекладати кожну нову ідею з західніх мов, як це мало місце упродовж цього півстоліття, як це ви добре знаєте".

А. Солженіцин відкидає індустріялізацію і урбанізацію

Інший аспект листа Солженіцина — це намагання доказати повну шкідливість індустріялізації і урбанізації країни. Він є непримиренним ворогом автомашин, вважаючи, що масове запровадження моторизації спричинило порушення природного розвитку країни, а урбанізація допровадила до заіснування „злоякісних язв" на національному організмі. В його листі пробивається туга за „селянською" Росією, в якій не було б забрудненого повітря і була чиста вода. Якщо людина має мати майбутнє, вона мусить припинити теперішній безупинний промисловий розвиток, індустріялізацію у такій формі, яку ми знаємо тепер і таку ж, зв'язану з цим, протиприродню, нелюдяну урбанізацію. Північно-східні простори Росії забезпечують їй незвичайно сприятливі умови для майбутнього розвитку. Звільнений від своїх дотеперішніх імперіялістичних тенденцій панування над іншими країнами, російський народ зможе розвиток цих просторів забезпечити відповідно до власних вимог і потреб. Тоді також закінчаться „страждання російського народу", спричинені теперішньою внутрішньою і зовнішньою політикою совєтського уряду.

Як правильно відзначують різні коментатори, які мали змогу познайомитися з повним текстом Солженіцина, він задемонстрував гострий російський націоналізм і патріотизм та антидемократизм. Солженіцин виявляється також різким ворогом всього „чужого", вважаючи, що впливи зовнішнього світу є шкідливі для Росії і спрямовують її розвиток на фальшивий шлях. Виступаючи проти комуністичної диктатури і марксизму, він є за не менше сильну, але типово російську національну владу, яка б дбала виключно про вузькі російські національні інтереси. Засадничо, він виявляє себе речником своєрідного „доброзичливого авторитарного режиму", враховуючи характер російського народу і його історичний досвід. Немає сумніву, що його апель до совєтських верховодів і пропозиція до них змінити грунтовно свій характер — має по суті утопійний характер, але відповідає спрямлівій для цього концепції сильної авторитарної, чи навіть диктаторської центральної влади, при передумові, що вона має бути „доброзичлива" супроти загалу населення.

З нашої точки зору, найцікавішим у листі Солженіцина є його проєкція поворот Росії до етнографічних кордонів, або інакше, змога ліквідувати російську багатонаціональну імперію. Це відрізняє його виразно від іншого видатного російського дисидента А. Сахарова, в проєкції якого є зміни в політиці СССР, але не ліквідації СССР.

Святочна Академія в Денвері

Організацію Святочної Академії з нагоди 56-ої річниці проголошення Незалежности Української Держави, що відбулася 27-го січня 1974 року провів Відділ ООЧСУ під керівництвом О. Завадовича. Академію започатковано американським гимном, що його відіграли мгр. М. Венжевська — піяно та Маріен Лябраш — скрипка при співі пані Б. Завадович.

Доповідь виголосив голова Політичної Ради Централі УККА він же й голова Головної Управи ОЧСУ — проф. І. Вовчук.

У приготуванні до академії увагу присвячено мистецькій частині академії, якою керувала мгр М. Венжевська при допомозі та активній участі пані Б. Завадович. Деклямації приготували учителі з батьками в Українській Католицькій школі Українознавства.

У першій точці програми — „Києве мій" співала пані Б. Завадович в акомпаньяменті мгр М. Венжевської. Закінчення співу, зустріну то бурею оплесків.

Четверо малят - учнів: М. та О. Венжевських і М. та Н. Завадовичів відспівали „Иде Січове військо" та „Марширують козаченьки" в акомпаньяменті мгр Венжевської. Рясні оплески винагородили „Рідний Край" — Г. Чуприяки, виконав учень Р. Колтунюк, а деклямацію — „Батьківщина" виконала М. Завадович.

„Думку" — музика О. М. Гайовроонського виконали Маріен Лябраш — скрипка та мгр М. Венжівська — піяно.

„Любіть Україну" відспівала, Б. Завадович у супроводі фортепіяна мгр М. Венжівської. Маріен Лябраш є родовитою американкою і належить до кращих скрипалів Денверу.

Присутній

Панель в Нюарку-Ірвінгтоні

Ірвінгтон, Н.Дж. — У неділю 3-го березня ц.р. о год. 4.30 по полудні, тут в приміщенні Українського Народного Дому Управа Відділу Т-ва Українських Інженерів Америки в Ню Джерзі, в порозумінні з Відділом УККА в Нюарку, влаштувала дискусійний Вечір на тему: „Перспективи українського громадського життя в Америці". Програму вечора, вітаючи приявних, відкрив голова Відділу ТУІА, інж. Євген Змий. Участь у дискусійному панелі взяли: мгр Дзвінка Пономаренко, д-р Роман Андрушків, інж. Дмитро Демедюк, д-р Володимир Гук, адв. Нестор Олесницький, д-р Михайло Сосновський, інж. Іван Турянський та інж. Михайло Чайківський. Панелісти і відтак дискутанти насвітлювали позитиви і негативи зорганізованого життя спільноти і в основному всі погоджувалися, що внедовзі наступлять серйозні зміни у формі і стилі буття української громади. Координатором цього дискусійного панелю був інж. Роман Галібей. Після панелю відбулася дискусія. Приявних — 100 осіб.

ЯКЩО ВИ ЦІНИТЕ „СВОБОДУ" І „УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК", ЯКЩО ВАШИМ ДІТЯМ ПОТРІБНА „ВЕСЕЛКА". ЯКЩО ЛЮБИТЕ ПРОВЕСТИ ВАКАЦІЇ НА „СОЮЗІВЦІ" ТА ПІСЛАТИ ТУДИ НА ДИТЯЧИЙ ТАБІР ЧИ КУРС УКРАЇНОЗНАВСТВА СВОЮ ДИТИНУ, ЯКЩО ДОЦІНЮЄТЕ ІСТОРИЧНУ ВАГУ „ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА" ТА ЗНАЄТЕ НЕОБХІДНУ ВАГУ ЖИТТЄВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ!

Протисовєтська демонстрація в Естонії

Москва. — Аґенство Юнайтед Прес Інтернешенал повідомило, що в суботу 2 березня на вулицях Талліна, естонської столиці, група з понад 40 естонців влаштувала протисовєтську демонстрацію. Учасники демонстрації несли транспаренти з написами „геть з совєтами". Хоч спротив проти совєтської влади в британських республіках не втихає від часу їх окупації Совєтським Союзом, то демонстрація 2 березня, як твердить аґенство, досі найбільшою в столиці Естонії.

Інж. Омелян Граб переобраний...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

бенкет 80-річчя „Свободи" і про спільні наради чотирьох Окружних Управ стейту, а вкінці склав подяку асистентові керівника орг. відділу С. Гавришеві за поміч і поради. В заступстві неприявного касира Івана Бабина звітував Іван Шнір про приходи та розходи Округи, стан готівки якої з кінцем звітового року виносив $624.53. Секретар Іван Рачинський дав у своєму звіті огляд 15 років діяльности Округи та висловився за наданням Округам більше обов'язків та прав у відношенні до Відділів. Після уділення абсолюторії приступлено до вибору Окружної Управи за листою, що її запропонувала Номінаційна Комісія.

Заступник гол. предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан розказав у своїй доповіді про всесторонню діяльність УНСоюзу та його завдання супроти членства й українського народу. Окремо він вияснив нагороди новим членам і організаторам у недавно проголошеній ювілейно - конвенційній членській кампанії. Він висловив признання Окрузі за виконану працю та разом з головою Округи він вручив зірки до таблиць Членів Клюбу Заслужених Союзовців за здобутки в 1973 році Йосифові Яремі та Михайлові Фединишинові.

Вкінці нарад на внесок голови обрано шостичленну делеґацію до стейтової організації Округ у складі: інж. О. Граб, М. Фединишин, І. Рачинський, інж. В. Юнів, М. Захарко і К. Галушка. Збори закрив подякою всім за участь інж. О. Граб, після чого велась ще довго гутірка під час перекуски, влаштованої Окружною Управою.

Ізраїль мав запропонувати Сирії створення буферної зони

Єрусалим. — Згідно з інформаціями з урядових кіл, ізраїльський уряд запланував запропонувати Сирії створення буферної зони між фронтовими лініями в області сирійської території, що її окупували ізраїльські війська під час воєнних операцій у жовтні 1973 р. Згідно з цим пляном, у пропонованій буферній зоні мали б бути стаціоновані військові з'єднання Об'єднаних Націй. Військові сили Ізраїлю й Сирії, по обох боках зони, мали б бути видатно зменшені. Ізраїльський плян мав бути переданий Державному секретареві ЗСА Кіссінджерові у п'ятницю 1 березня, під час його зупинки по дорозі з Каїро до Дамаску та передбаченої на цей день зустрічі з ізраїльським прем'єром Голдою Меїр. В Дамаску Кіссінджер мав зустрітися з сирійським президентом Гафезом ель - Ассадом.

УКРАЇНСЬКІ ЗЛУЧЕНІ ОРГАНІЗАЦІЇ
ВІДДІЛ УККА в КЛІВЛЕНДІ
ПОВІДОМЛЯЄ
все Українське Громадянство Великого Клівленду, що

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ВЕЛИКОГО ПРОРОКА
— відбудеться —

в неділю, 10-го березня 1974 року
о год. 4-ій по пол.
в залі Шеф Джуньор Гайскул
при 5983 Вест 54-та вул.

В ПРОГРАМІ ВЕРУТЬ УЧАСТЬ:

- Учні шкіл українознавства Товариства Рідна Школа, школи при парафії св. Володимира;
- Студентське Т-ва ім. Адама Коцка;
- Молодечі Організації СУМА і Пласту;
- Виступлять молоді Бандуристи під керівництвом маестра Григорія Китастого.

ЗАПРОШУЄМО ВСЕ ГРОМАДЯНСТВО.

КОМІТЕТ

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ у РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Дня 10 березня 1974 р., о год. 5-ій веч.
в залі Істрідж Гайскул
при Рідж Рд.
— відбудеться —

АКАДЕМІЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В ПРОГРАМІ ВЕРУТЬ УЧАСТЬ:

1. Мішаний Хор „СУРМА" під батутою інж. Ярослава Матковського
2. Промова: Проф. д-р В. Кубійович (голова НТШ в Европі)
3. Солоспів: П-на Мирося Петрик
4. Струнна Оркестра „ЮНІ КОБЗАРІ", диригент п. Василь Кернило
5. Молодь Т-ва Пласту
6. Молодь СУМА
7. Фортепіянове сольо — П-на Мія Бах (Рідна Школа ім. Т. Шевченка)
8. Українська Школа при українській православній церкві св. Покрови

ПАНАХИДИ відбудуться в тому дні у всіх Українських Церквах — Православних і Католицьких в Рочестері.

По Академії відбудеться зустріч з громадянством ВП. Гостей з Европи: проф. В. Кубійовича і д-ра Фіголя в Укр. Вест-Сайд Клюбі — на яку запрошуємо Шановне Громадянство.

КОМІТЕТ

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК
запрошує
своїх Членів з Родинами та Шановне Громадянство на
ВІДКРИТТЯ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ВИСТАВКИ

ВАСИЛЯ НІМЕЦЯ

(ОЛІЇ, ВОДНІ ФАРБИ, ПАСТЕЛІ)
а також
АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР

ТАРАСА ГРИЦАЯ

(ВІРШІ, ГУМОРЕСКИ, САТИРИ)

Мистця Василя Німеця представить проф. ПЕТРО МЕГИК, голова Об'єднання Мистців Українців Америки у Філядельфії і технічний редактор Нотаток з Мистецтва.

Пізніше —
ТОВАРИСЬКА ГУТІРКА ПРИ ЧАЮ ТА ПЕРЕКУСЦІ

Місце і час:
УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
2 Схід 79-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й.

Субота, 9-го березня, ц. р. год. 6-та веч.

У глибокій скорботі сповіщаємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в неділю, 3-го березня 1974 р., після довгої і тяжкої недуги, передчасно, на 45-му році життя відійшов від нас у Вічність наш Дорогий і Незабутній ЧОЛОВІК, БАТЬКО, СИН і БРАТ

бл. п.

ІНЖ. ЛАВРО ВЕРЕМЧУК

народжений у Секуні на Волині.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться:

ПАРАСТАС — у вівторок, 5-го березня 1974 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Maple Hill Chapels, 382 Maple Avenue, Hartford, Conn.

ПОХОРОН — у середу, 6-го березня 1974 р., о год. 8-ій ранку, з української православної церкви св. Володимира в Гартфорді, Конн., на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружина — ІВАННА
Сини: ЮРІЙ, ПАВЛО і ПЕТРО
Мати — ВАСИЛИНА
Сестра — НІНА КОРОПЕЦЬ з Рідньою в Линкольн, Р. Ай.
Брати: д-р ЄФИМ ВЕРЕМЧУК з Рідньою, Вунсакет, Р. Ай.
д-р АРКАДІЙ ВЕРЕМЧУК з Рідньою, Київ, Україна
Ближчі і дальші споріднені в Україні, Америці, Канаді і Польщі

З глибоким жалем і смутком повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 31-го січня 1974 р. відійшла у Вічність наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ БАРТКІВ з дому СТЕЦІВ

уроджена в Трускавці, пов. Дрогобич, проживши 75 р.

ПОХОРОНЕНА на кладовищі Мт. Олівет в Детройті.

Залишила в глибокому смутку:

доньку АНГЕЛІНУ з мужем РОМАНОМ КОРДУБОЮ
доньку МАРІЮ з мужем МИКОЛОЮ КАВКА
доньку ГАЛИНУ з мужем РОМАНОМ КАЛИТЯКОМ
сина ОСИПА з дружиною ГАЛИНОЮ
сина ОМЕЛЯНА
синову МАРІЮ БАРТКІВ
13 внуків та 14 правнуків
Ближчу та дальшу Родину в Америці і в Україні

Просимо про молитви за спокій її душі.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Друзями і Знайомими, що 1-го березня 1974 р. несподівано упокоїлася у Бозі, на 66-му році життя, Дорога ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і ТЕЩА

св. п.

СОФІЯ З СЕРКЕСІВ ДУМАНОВСЬКА

ПАНАХИДА — в понеділок, 4-го березня ц. р. о год. 8-ій вечора у похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn, 801 Springfield Avenue, Newark, N.J.

ПОХОРОН — у вівторок, 5-го березня 1974 р. о год. 10-ій ранку, в українській католицькій церкві св. Петра і Павла при 16 Bentley Avenue, Jersey City, N.J., а відтак на цвинтарі Holy Cross Cemetery, North Arlington, N.J.

З болем, пошаною і любов'ю:

БОГДАН ДУМАНОВСЬКИЙ — муж
ВОЛОДИМИР СЕРКЕС — брат з Родиною в Україні
ЛЮБОМИР ДУМАНОВСЬКИЙ — син
АДРІЯНА ДУМАНОВСЬКА — невістка
АЛЕКСАНДРА, МАРІЯНА і ТАМАРА ДУМАНОВСЬКІ — внучки
ІРИНА ФЕРЕНЦЕВИЧ — дочка
РОМАН ФЕРЕНЦЕВИЧ — зять
МАРКО й ІГОР ФЕРЕНЦЕВИЧІ — внуки
АННА ДУМАНОВСЬКА — братова з Родиною

Замість квітів, просимо жертвувати на харитативні цілі.

З глибоким жалем повідомляємо Родину і Знайомих, що 28-го лютого 1974 року, по тяжкій недузі, упокоїлась на 88-му році життя наша Найдорожча МАМА

сл. п.

МАРІЯ З ХАРІЩАКІВ КОРОЛИК

народжена в Бориславі, Україна.

ПОХОРОН — в понеділок, 4-го березня 1974 року о год. 9-ій ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку, на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

син — ВОЛОДИМИР
донька СТЕФАНІЯ з чоловіком АЛЕКСАНДРОМ

З глибоким жалем і смутком повідомляємо Родину і Знайомих, що 3-го березня 1974 р. вранішніх годинах, у своїм домі, в Ірвінґтоні, Н. Дж., відійшла у Вічність на 79-му році життя, наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

СОФІЯ ТЕРЕЩУК з дому БУРБЕЛА

ПАРАСТАС буде відправлений у вівторок, 5-го березня 1974 р., о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні Литвина в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН — в середу, 6-го березня 1974 р. о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а опісля на український католицький цвинтар св. Духа, Гамптонбург, Н. Й.

Важким горем прибиті:

чоловік — МИХАЙЛО
син — ПЕТРО з дружиною МАРІЄЮ
внуки — ЮЛЯ і МИРОН
та ближча і дальша Родина в Америці й Україні

З глибоким жалем і смутком повідомляю Родину, Друзів і Знайомих, що 1-го березня 1974 р., помер, по короткій і тяжкій недузі, мій Найдорожчий МУЖ

бл. п.

ІВАН МОСЕВИЧ

МГР. ФАРМАЦІЇ
Учасник Визвольних Змагань

ПОХОРОН — в понеділок, 4-го березня 1974 р. о год. 9-ій ранку з похоронного заведення Петра Яреми, до церкви св. Юра в Ню Йорку, а опісля на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Важким горем прибита

дружина — ЛЮБА
родина КЛЮФАСІВ
Ближча і дальша Родина

Замість квітів на могилу, прошу складати пожертви на студіюючу молодь в Бразилії.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 24-го лютого 1974 р., ненадійно, в автовій катастрофі, відійшла у Вічність наша Найдорожча ДОНЬКА і СЕСТРА

бл. п.

МАРІЯ САМОКІШИН

на 16-ій весні свого життя, студентка Академії Пресв. Марії в Слоатсбурґу, Н. Й., членка СУМА.

ПОХОРОН відбувся в середу, 27-го лютого 1974 р. з української католицької церкви св. Духа в Брукліні, Н. Й., на український цвинтар св. Андрея в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

мама — ОЛЬГА
тато — ІВАН
брати — СЛАВКО і МИХАЙЛО

В безмежному жалю повідомляю Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 23-го лютого 1974 року упокоївся в Бозі в Гартфорді, Конн. на 55-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУНЬО

бл. п.

ВОЛОДИМИР РОМАНІВ

народжений в с. Медведівці, пов. Бучач, Україна.

ПОХОРОН відбувся 26-го лютого 1974 р. з Української Католицької Церкви на цвинтар св. Михаїла в Ґлестонбері, Конн.

В глибокому смутку:

дружина — АННА
дочки: СТЕФАНІЯ БАЛАЦЬКА з мужем ЕВГЕНОМ
ЕМІЛІЯ ВАСИЛЬКЕВИЧ з чоловіком ЯРОСЛАВОМ
внуки — РОМАН і ХРИСТИНКА ВАСИЛЬКЕВИЧ
Ближча і дальша Родина в Америці й Україні

У 80-річчя проф. Є. Онацького, людини науки і праці

14-го січня 1974 р. сповнилось проф. Є. Онацькому 80 літ життя. Наукові й літературні кола нашої діяспори відзначують цей ювілей заслуженої людини, підкреслюючи з вдячністю невтомну працю проф. Онацького для рідного народу.

Творчість проф. Онацького, як ученого, письменника, журналіста й громадянина, характеризує велика солідність. У всьому, що Ювілят, аристократа духа й людина великого серця, пише й говорить, виступає вибагливість і викінченість форми, ясність викладу й основне знання матері. Вроджена інтелігенція і культура, широка освіта, гладка поведінка і знання чужих мов уможливили проф. Онацькому доступ до вищих кіл італійського політичного й наукового світу під час довгих років перебування в Римі. Завдяки тим своїм гарним прикметам вдачі й характеру, Ювілят здобув чимало приятелів української справи та особистих друзів.

Покинувши 1919 р. з болем серця дорогу Батьківщину, проф. Є. Онацький на чужині вів далі боротьбу, як вояк української науки й культури, виступаючи проти української байдужности. Його хата так у Римі, як і в Буенос-Айресі, була завжди відкрита для всіх, навіть для політичних противників. Він терпів без нарікань і вірив у Божу справедливість. Віра у краще майбутнє українського народу ніколи його не покидала. „Я ішов за заповітом Христа... Світло для мене — воля України. Нарікання не усунуть темряви".

Ювілят ніжно любить українську дітвору, зі захопленням слухає доброї музики, радіє появою доброї книжки. Живучи в Римі, він один день у тижні збирав у своєму домі українців і давав їм огляд політичних подій. Своєю патріярхальною поставою і повагою викликає до себе пошану й довір'я. Це дійсно велика людина, людина загально українського формату. Мабуть, не всі знають, що в нього гарний баритон і що він виступав на концертах, як співак-соліст. Як студент Київського університету, належав до студентського хору, яким диригував Ол. Кошиць, і співав у ньому до 1917 року.

Вже як студент університету брав участь у громадській праці. Коли 1917 р. в Києві скасовано поліцію і студентство перебрало на себе охорону революційного ладу, довелось йому якийсь час заступати директора поліції. Висланий студентством до Української Центральної Ради, брав участь у першому Національному Конгресі; працюючи в Секретаряті Ради.

Тоді й розпочав свою журналістичну працю, виславши до Глухова, де його батько почав видавати місцеву українську газету, допис про Національний Конгрес. У 1917 р. їздив тричі до Катеринодару й Новочеркаська на переговори з урядами козацьких військ Кубані і Дону. В лютому 1918 р. із ідеологічних розходжень виступив із партії українських есерів, а в зв'язку з цим і з Президії Центральної Ради.

12 січня 1918 р. став бібліотекарем Київського Міського Музею, але вже в листопаді 1919 року бачимо Ювілята в Римі. Від 1930 року був одним і найближчих співробітників і дорадників сл. п. полк. Коновальця, хоч сам офіційно до ПУН-у не належав. Їздив на конференції ОУН до Женеви, Відня й Берліну, був представником ОУН в Італії. Велику діяльність розвинув під час пацифікації Галичини, коли цю справу розглядали в Союзі Народів у Женеві. Тоді Ювілят вів переговори та інформував міністра Пльотті, представника Італії. З 1933 року працював у „Розбудові Нації", офіційному органі ОУН. Під час II світової війни був зв'язковим між ОУН в Европі та в обидвох Америках. Вся пошта з Америки до Европи й навпаки переходила через руки Ювілята.

Проф. Онацький завжди був дуже активний у громадському, культурному й видавничому житті української спільноти. Часто виголошував дбайливо підготовані промови з нагоди академі і національних свят. На терені Української Центральної Репрезентації в Аргентині, був головою впродовж 2 каденцій, себто 6 років. Своєю участю у проводі УЦР причинився до скріплення української спільноти в Аргентині. Тоді УЦР видала по-еспанськи „Історію України" Д. Дорошенка.

В Римі Ювілят редагував „Ля Воче дель Украіна", тижневик Пресового Бюра української місії, працював на еміграції в різних українських часописах, як „Українське Слово" в Парижі, „Пробоєм" у Празі. Переїхавши до Аргентини, був у 1947-1963 роках редактором „Нашого Клича" та його календарів-альманахів, де поміщував свої розвідки (про Василя Вишиваного, Карпатську Україну в 1938 р., дипломатичну місію в Римі, стан української справи в Італії в 1933 р. та ін.). В 1952 р. почав теж редагувати „Дзвін", місячник УАПЦ.

Початки наукової праці проф. Онацького сягають до 1917 р., коли він помістив у журналі „Україна" розвідку про рід і походження Полетик. В тому ж журналі за 1918 рік вийшла розвідка Ювілята „Справа за село Оксютинці", а в „Нашому Минулому" за 1918 р. у книжці I появилася розвідка „Ще про автора Історії Русов". Далі вийшли в тому ж журналі того ж року розвідки: „Сторінки з історії Генерального Суду та Прокуратура в Україні 18 ст." й „До питання про скелети в Україні в XVII ст.". Згадані праці написав автор на основі не дореволюційних розшуків по архівах. Вже тоді М. Грушевський, голова Київського Наукового Т-ва, пропонував Ювілятові вступити в члени Наукового Т-ва, але він у своїй скромності відмовився від того, бо був ще тоді молодим студентом.

Працюючи у Вищому Східньому Інституті в Неаполі і в римському університеті, проф. Онацький видав „Граматику української мови для італійців" (Неаполь, 1937), що стрінулася з дуже прихильними рецензіями італійських славістів. З інших праць друкувалися „Україна в італійських журналах за 1941 р." („Пробоєм", 1942), Українознавчі студії в Італії (там же), понад 70 статтей на тему української літератури у великій італіянській Енциклопедії Бомпіяні, „Літературний словник творів і персонажів усіх часів і літератури", „Словник італійсько-український". У Празі вийшли книжки Ювілята „Сторінки з римського щоденника", „Італія і фашизм" (1942), але большевики їх знищили, зайнявши Прагу: вдалося вивезти тільки кілька примірників. В Аргентині вийшли книжки й брошури: „Українське ім'я", „Основи суспільства", „Спрага справедливости", „Завзяття", „Очима душі" і ін. Ми пішли б задалеко коли б хотіли вичислити всі статті Ювілята, бували роки, коли вони появлялися щотижня в різних часописах і журналах. Повернувшись із німецького концентраку до Риму, проф. Онацький продовжував писати „Енциклопедію укр. символів, вірувань і звичаїв". Написав тоді теж книжку „У Вавилонському полоні".

Мемуристика в літературному дорібку Ювілята — це цінний вклад, який матиме велике значення для майбутнього історика. Його „У вічному місті", видана М. Денисюком 1954 р., це записки українського журналіста. Тут сторінка за сторінкою, без жадних прикрас, автор описує події з 1930 року. „Сучасність" у Мюнхені видала „Записки журналіста й дипломата — По похилій площі": I т. вийшов 1962, а II т. — 1970 р. Замилування до історії і тонкий змисл естета спрямували Ювілята до вивчення старинних пам'яток Риму. Результатом цих зацікавлень була низка студій, репортажів, літературно-філософічних есеїв тощо.

Вислідом муравлиної праці Ювілята були його словники, які охоплюють понад 80 тисяч слів. Написав їх на замовлення Італійського Національного Інституту Культурних Зв'язків із Сходом.

Окрему ділянку праці Ювілята становлять його переклади літературних творів з італійської, еспанської, французької та англійської мов. Як здогадується О. Керч, пишучи про збірку „З чужого поля" (Чикаго, 1965, вид. Українсько-Американсько Видавництво Спілки), проф. Онацький, мабуть, перший присвоїв українському читачеві цікаві новелі Люїджі Піранделльо, Фредеріко де Роберто, Люїджі Люкателі та англійських — Кроніна, Сакі, Фостера. Переклав на українську мову „Пригоди Пінокія" Кольоді, „Серце" Л. Аміціса, „Пригоди Дрозда Шкіндиби" Ді Сольдаті. Ювілят переклав теж на італійську мову такі твори нашої літератури: Хвильового „Я", Яновського „Чотири шаблі", Коцюбинського „Поєдинок", Багряного „Чому я не хочу вертатися до СССР?".

Окремо треба згадати гарну збірку біографічно-літературних нарисів „Портрети в профіль". Недавно в „Українській Думці" друкувалася чудова новеля „Голос і серце" про Карузо, з приводу сторіччя народження славного „співака, який єднав чарівний голос із великим і шляхетним серцем" й охоче співав на добродійні цілі. Лише на Червоний Хрест зібрав він своїми концертами 5 мільйонів долярів і щодня розподіляв бідним значні суми.

Ювілят це дуже релігійна людина, і це видно з кожного його твору. Він православний, але дуже толерантно ставиться до українців католиків, вислів чому дав уже не один раз. Він ідеаліст і свій ідеалістичний світогляд віддав на службу українському народові. Він завжди „бачив очима душу і говорив голосом серця". В його особі Україна знайшла речника своїх прагнень. В основу його творчости лягла любов до правди, волі і справедливости. Філософічна основа його праці це шляхетний гуманізм і віра в добро, що мусить колись прийти на Рідну Землю.

Іван Боднарук

ПРИСУД БОЛЬШЕВИЗМОВІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

війнах, що їх вела Росія після „нещастя" під Полтавою, були потрібні не народові, а урядам російським. Така вистраждана істина автора, який пройнятий глибокою любов'ю до народу. Його політична філософія, глибокий гуманізм у підході до оцінки історичних подій і явищ багато вчому збігається з гуманістичними засадами В. Мороза і Є. Сверстюка, в їхній обороні української національної самобутности від уніфікаційного обмосковлення.

В нобелівській лекції А. Солженіцин вказав на небезпеку для людства уніфікаційної політики, яку проводить ханат ЦК КПСС, марючи про злиття націй. „За останній час стало модним говорити про нівелювання націй, про злиття народів в казані цивілізації... Я не згідний з тим, бо це збіднило б нас не менше, як те, коли б усі люди стали подібними, в один характер в одно лице. Нація — це багатство людства, це узагальнена особистість його, найменша з них несе свої особливі барви, таїть в собі особливу грань Божого помислу".

Перед кожним, хто читає „спробу художнього дослідження", сперту на факти, цитати і свідчення живих людей, — все це осмислене і узагальнене, виникатиме питання: як таке могло трапитись, як і чому дійшли до такого стану? В чому корінь лиха? Автор змушує осмислювати і думати. Роздумуючи над страшною дійсністю імперського царства большевизму, А. Солженіцин говорить: „а що якби люди не сиділи по своїх норах, мліючи від жаху", а гуртом стали до спротиву? Це б зворушило м'ясорубку." Мороз в своїх роздумах теж твердить, що моральне збайдужіння до зла і занепад духовости ведуть до спустошення „культам сатанізмові яких помагає корити філософія „премудрих поросят".

В „спробі художнього досліду" А. Солженіцин наводить цікавий епізод: „В 1927 році, коли ще покора не настільки розм'ягшила наші мозки, на Серкухівській площі вдень два чекісти намагались заарештувати жінку. Вона схопилась за ліхтарний стовп, почала кричати, чинити спротив. Зібралась товпа. Кмітливі хлопці (цуцики ЧК — І. В.) розгубились. Вони не можуть працювати при світлі суспільства. Вони сіли в авто і втекли". Звертаючись до всіх, автор говорить: „Вам можна і обов'язково треба було б кричати! Кричати, що ви заарештовані, що переодягнені злодії ловлять людей!, що відбувається розправа над мільйонами".

Але..., з пересохлих уст не чути було крику. Бо одні надіялися на свою невинність, „а загальна невинність, говорить автор, породжує і загальне бездійство". Другі мовчали, бо не дозріли і не знали що кричать. Треті надіялись, що якось обійдеться, розберуться і все вийде на добре. А всі разом убивали суспільну думку, що є совістю суспільства. Без неї насувалась ніч, в якій псарня ЧеКа, ГПУ, КГВ і прочей чинила розправу над мільйонами людей, націй включених в імперський комплекс СССР.

Александер Солженіцин пише, що, коли мовчав, за що дорікає собі, то йому весь час ввижалося, що закричить на цілий світ. І це сталося. Його голос пролунав на цілий світ. Над ним думають люди і в замкненому від світу большевицькому царстві сваволі. Час, коли паралізовані терором мільйони людей мовчки йшли в тюрми і табори, минає, вірніше вже минувся. Люди думають і пізнають, що мовчанка — загибель, а в протесті — ратунок.

Запитаймо і себе: а що ж ми на висновки з „художнього дослідження"? Чи всі дозріли до того, щоб стати до оборони тих, які там обороняють правду землі української, і протестом звідціля доповнити недоказане автором в його „спробі художнього дослідження".

2. 24. 1974.

(Кінець).

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ЖОБЕР НОВА ЗІРКА ФРАНЦІЇ

Париж. — В зв'язку з поганим здоров'ям теперішнього президента Франції Помпіду і поголосками про можливий його відхід від активного політичного життя, французька і інша преса чим раз частіше заговорила про його наслідника, яким уважають теперішнього міністра закордонних справ Франції Міхаеля Йобера. 51-літній Жобер бувший радник в президії ради міністрів став дословно за один рік популярною особою у Франції у зв'язку з його, як відмічує американська преса, „контроверсійними пропозиціями" відносно арабського світу і творення незалежного оборонного алянсу Західньої Европи. Його прихильна настанова до арабів зберігла Францію від нафтової кризи і це ще більше збільшило популярність Жобера.

ТАРЗАН, Ч. 7079. Іто врятований

Іто! Промов до мене! Тарзане! Чи ти вбив лева?...

Лев мертвий, але вбив його ти!.. З допомогою рогів газелі!! Я це зробив?!..